

การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ศศิวิมล อินปา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา ได้พิจารณาการศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
การสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
เขต 1" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยั้ง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิติมา วรรณศรี)

หัวหน้าภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา

กรกฎาคม 2559

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยิ่ง ที่ปรึกษา และคณะกรรมการผู้วิพากษ์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ภัคดีวงศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนาศึกษา ว่าที่ร้อยตรี ดร.ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย ดร.ไท พานนนท์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 และนายสุนทร อองกุลนะ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาของผู้ศึกษาค้นคว้าที่ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ คณะผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

ศศิวิมล อินปา

ชื่อเรื่อง	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ศศิวิมล อินปา
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยิ่ง
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2558
คำสำคัญ	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง, การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการเรียนรู้
ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้ง
นี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
การวิเคราะห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่
สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟและการเปรียบเทียบรายคู่
ภายหลัง (Post Hoc-tests) โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. การศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
การสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 7 การมองอนาคต
ในแง่ดี

2. ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การบริหาร พบว่า ขนาด
สถานศึกษาและประสบการณ์การบริหารที่แตกต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่าง
กันทางสถิติ

Title SELF-DIRECTED LEARNING OF ENGLISH SKILLS
DEVELOPMENT FOR SCHOOL DIRECTORS UNDER
UTTARADIT PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1

Author Sasiwimon Inpa

Advisor Assistant Professor Varinthorn Boonying, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.A. in Educational Administration,
Naresuan University, 2015

Keywords Self-directed Learning, English Skills Development

ABSTRACT

The purposes of this study were to study and compare the self-directed learning of English skills development for primary school directors in Uttaradit Primary Education service Area Office 1. The sample group of the study was 123 primary school directors that were selected by stratified random sampling method. The study instrument used for data collection by questionnaires on rating scale. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, F-test and Post hoc-test by Scheffe' method. The results were found as follows:

1. Self-directed Learning of English skills development for school directors under Uttaradit Primary Education Service Area Office 1, as a whole was at medium level. A highest mean was the positive orientation to the future.
2. The comparison of Self-directed Learning of English skills development for school directors under Uttaradit Primary Education Service Area Office 1 revealed that school size and directors experiences were no significant differences.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	9
	ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร.....	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	38
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	45
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรดิตถ์ เขต 1.....	47
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	58
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร..	75
5 บทสรุป.....	93
สรุปผลการวิจัย.....	94
อภิปรายผลการวิจัย.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	106
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	112
ประวัติผู้วิจัย.....	139

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษา ต่างประเทศ.....	23
2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอต่างๆ ที่สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1.....	40
3 แสดงจำนวนและร้อยละสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 โดยภาพรวม.....	47
5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการ เรียนรู้.....	48
6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 2 การมีอัฒโนทัศน์ด้าน การเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ.....	49
7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและ มีอิสระในการเรียนรู้.....	51
8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 4 การยอมรับความ รับผิดชอบในการเรียนของตนเอง.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

9	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 5 ความรักการเรียนรู้.....	53
10	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 6 ความคิดสร้างสรรค์.....	54
11	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี	55
12	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา.....	56
13	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา.....	58
14	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านที่ 2 การมีอุดมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ..... 61
- 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้..... 63
- 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านที่ 4 การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง..... 65
- 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 5 ความรักการเรียน..... 67
- 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 6 ความคิดสร้างสรรค์..... 69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

20	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี.....	71
21	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาระดับพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา.....	73
22	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร.....	75
23	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้.....	76
24	แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 2 การมีอัธมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ.....	78

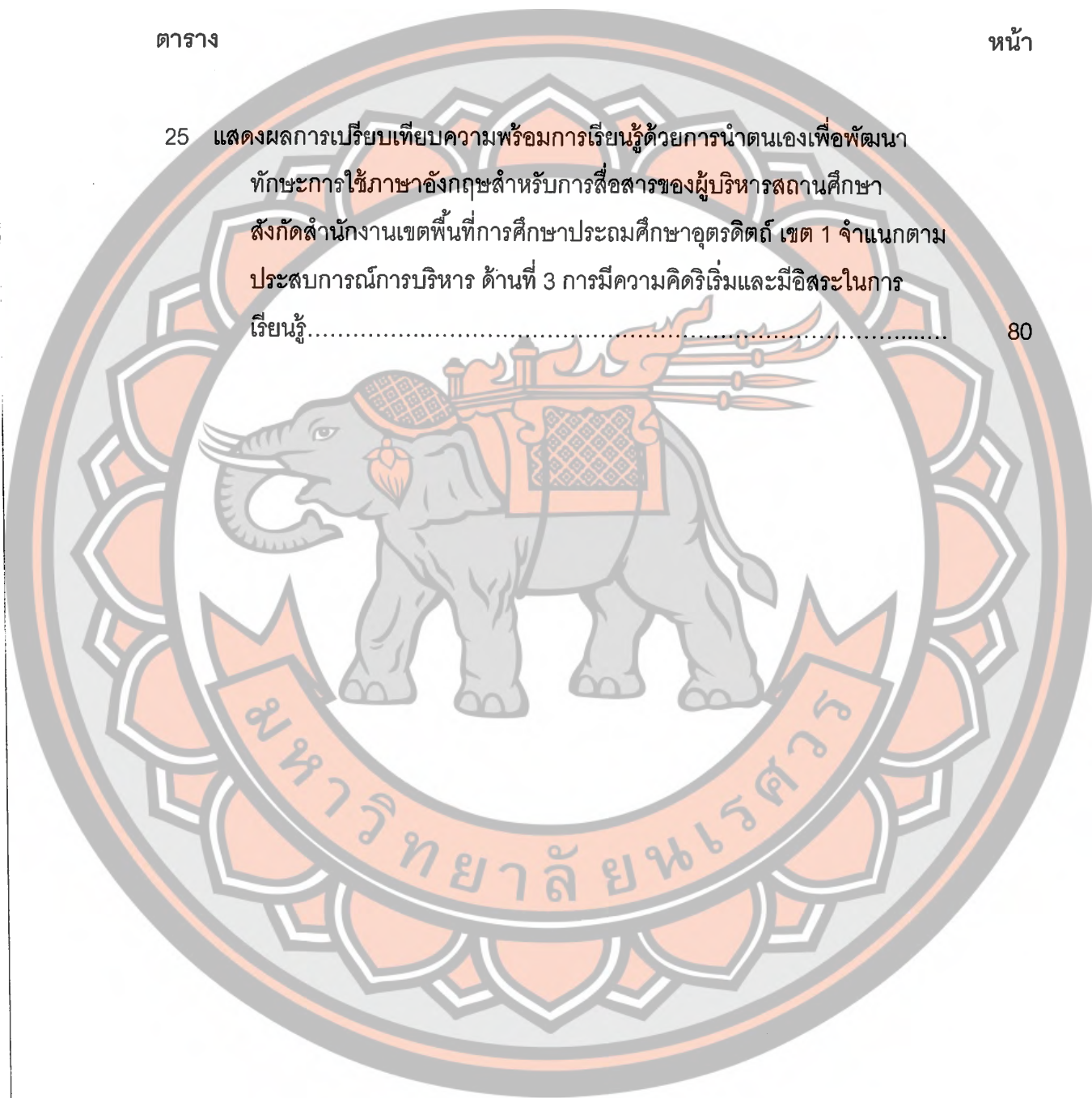
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้.....

80

38 2	แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา
21 1	แสดงการเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้กับการเรียนรู้

หน้า

บท

สารบัญ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารของยุคข้อมูลข่าวสารและความเป็นโลกาภิวัตน์ การศึกษาในปัจจุบันต้องใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อการแสวงหาความรู้ ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาอย่างไม่มีขอบเขต โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักทั้งในการแสวงหาความรู้ การเตรียมความพร้อมกับการประกอบอาชีพและเพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน (เบญจมาศ กิมสุวรรณ, 2544, น.1) นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องเสริมความสามารถ มีบทบาทในการติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่างๆ การประกอบอาชีพในธุรกิจอย่างกว้างขวาง จนกลายเป็นภาษาสากล มีความสำคัญในการศึกษาและเป็นสื่อสำคัญในการนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการอีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป (ดวงพร หนูพงษ์, 2545, น.1) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวชี้วัดสำคัญต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางการศึกษาหากผู้บริหารมีความสามารถสูง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล การดำเนินงานทางการศึกษาไปในทิศทางที่มุ่งหวังไว้ย่อมสำเร็จ (สมหวัง พิริยานุวัฒน์, 2543, น.1 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์, 2553, น.2) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันจะต้องสร้างภาพพจน์ใหม่ให้เป็นผู้นำทางวิชาการที่มีหน้าที่ในการนำแนวคิดใหม่ๆ ไปสู่การปฏิบัติและพัฒนาคุณภาพการสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในด้านต่างๆ (สงบ ประเสริฐพันธุ์, 2543, น.90 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์, 2553, น.2)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์เขต 1 เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ครอบคลุมพื้นที่ 5 อำเภอ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้แก่ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ อำเภอตรอน อำเภอพิชัย อำเภอลับแล และอำเภอทองแสนขัน มีโรงเรียนในความรับผิดชอบทั้งหมด จำนวน 175 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 7 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 48 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 120 โรงเรียน ในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาการศึกษา โดยมีวิสัยทัศน์ในการเป็นองค์กรส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและมีพันธกิจ คือ 1) จัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

การศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสู่ระดับสากล 2) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้เรียนรู้ตามศักยภาพ ปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นคนดี สำนึกในความเป็นไทยและห่วงใยสิ่งแวดล้อม 3) พัฒนาและเสริมสร้างสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพพร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการวิจัย สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 4) บริหารจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้เข้มแข็งโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักธรรมาภิบาล นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 มีการดำเนินโครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความสนใจกิจกรรมการพัฒนาภาษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ภาษาอังกฤษ) และเพื่อสนองต่อนโยบายการเร่งรัดปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบและกระบวนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัยทันเหตุการณ์ ทันโลก ให้สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม เร่งพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะแห่งโลกยุคใหม่ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การศึกษาระดับสูงให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนการตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถในการขับเคลื่อนนโยบายต่อไป ซึ่งการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นสามารถดำเนินการได้หลากหลายวิธี อาทิเช่น การอบรมสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาต่อ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การศึกษาดูงาน และการเชิญวิทยากรให้ความรู้ เป็นต้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1, 2558, น.1-3)

จากสภาพความต้องการผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพในการนำและพัฒนาองค์กรให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จากการเริ่มที่ตัวผู้บริหารสถานศึกษา โดยการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ตามทฤษฎีของ Guglielmino 8 ด้าน ให้เกิดผลจริงจังในรูปของการนำไปปฏิบัติแก่ตนเอง ประกอบไปด้วย 1) การเปิดโอกาสในการเรียนรู้ 2) มโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและความคิดอิสระในการเรียน 4) การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง 5) ความรักในการเรียน 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะเพื่อการศึกษา หาความรู้และการแก้ปัญหา (Guglielmino, 1997, p.34 อ้างถึงใน อ่ำพล แสนหาญ, 2557, น.2)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ว่ามีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระดับใดเพื่อจะนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประกอบการเลือกแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารสถานศึกษาและสนองตอบนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์สูงสุดกับทางราชการอย่างมีคุณภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การบริหาร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ใน 8 ด้าน คือ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) การมีมโนคติต่อตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง 5) ความรักการเรียน 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 175 คน ได้แก่

2.1.1	ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวน	121	คน
2.1.2	ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง	จำนวน	49	คน
2.1.3	ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวน	5	คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 123 คน ปีการศึกษา 2558 ได้แก่

2.2.1	ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก	จำนวน	85	คน
2.2.2	ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดกลาง	จำนวน	34	คน
2.2.3	ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่	จำนวน	4	คน

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 ขนาดสถานศึกษา จำแนกเป็น 3 ขนาด ได้แก่

- 1) ขนาดเล็ก
- 2) ขนาดกลาง
- 3) ขนาดใหญ่

3.1.2 ประสบการณ์ในการบริหาร จำแนกเป็น

- 1) ประสบการณ์ในการบริหารน้อยกว่า 5 ปี
- 2) ประสบการณ์ในการบริหาร 5-10 ปี
- 3) ประสบการณ์ในการบริหารมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ตามทฤษฎี ของ Guglielmino ประกอบด้วย

- 3.2.1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (Openness to Learning Opportunities)
- 3.2.2 การมีมโนคติต่อตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self-concept as an Effective Learner)
- 3.2.3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and independence in Learning)
- 3.2.4 การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning)
- 3.2.5 ความรักการเรียนรู้ (Love of Learning)
- 3.2.6 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)
- 3.2.7 การมองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future)
- 3.2.8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา (Ability to Use Basic Study Skill and Problem Solving Skills)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการค้นคว้า และเสาะแสวงหาความรู้ของบุคคล โดยบุคคลนั้นๆ มีความคิดริเริ่มด้วยตนเอง มีความตั้งใจ มีจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ โดยจะต้องมีการวางแผนการเรียน มีการเลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม สัมพันธ์กับนิสัยในการเรียนรู้ของตนเอง มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนของตน ดังนี้

1.1 เปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (Openness to Learning Opportunities) หมายถึง มีความสนใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร มีความคาดหวังที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ฟังพื่อใจกับความคิดริเริ่ม เห็นว่าแหล่งความรู้มีแรงดึงดูดใจ อดทนในการค้นหาคำตอบ ยอมรับและใช้ประโยชน์จากคำวิจารณ์ได้

1.2 มโนคติต่อตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self-concept as an Effective Learner) หมายถึง การมีความมั่นใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเอง สามารถจัดเวลาในการเรียนรู้ได้ มีระเบียบวินัยในตนเอง ตระหนักในความจำเป็นของการเรียนรู้ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ เป็นผู้อยากรู้ อยากเห็น และใฝ่เรียนรู้

1.3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and Independence in Learning) สามารถติดตามปัญหาที่ยากได้อย่างคล่องแคล่วขึ้นชอบในการมีส่วนร่วมจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร เชื่อมั่นในความสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะในการอ่าน ทำความเข้าใจและสามารถทำงานด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี

1.4 การมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning) หมายถึง การยอมรับความสามารถด้านสติปัญญาของตนเอง ว่ามีความพร้อมในการศึกษาเรื่องยากในขอบเขตที่ตนสนใจ มีความเชื่อในจุดมุ่งหมายของการศึกษา กระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง รับผิดชอบในการเรียนรู้และสามารถประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้

1.5 ความรักการเรียนรู้ (Love of Learning) หมายถึง การเป็นผู้กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร รักและใฝ่ใจในการเรียนรู้อยู่เสมอ ขึ้นชอบในผู้รักการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และสนุกสนานกับการแสวงหาความรู้

1.6 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง มีความสามารถคิดค้นหาวิธีแปลกใหม่ในการแก้ปัญหาและคิดหาวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเอง

1.7 การมองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future) หมายถึง การเข้าใจตนเองว่ามีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมองอนาคตในทางบวก การมองปัญหาว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายไม่ใช่เป็นสัญญาณให้หยุดกระทำเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร

1.8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา (Ability to Use Basic Study Skill and Problem Solving Skills) หมายถึง การเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ทักษะพื้นฐานในการศึกษา ได้แก่ ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การจำและทักษะในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

3. ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสารข้อมูล แนวความคิด ความรู้สึก โดยใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับการฟัง พูด อ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการใช้ภาษา (Language Skills) ประกอบด้วยทักษะสำคัญ 4 ทักษะ ดังนี้

3.1 ทักษะด้านการฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้สารโดยการได้ยินผ่านหูและประมวลผลให้เกิดความหมาย เป็นทักษะแรกและทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะด้านอื่นๆ

3.2 ทักษะด้านการพูด หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สื่อความหมายโดยเสียง ทำทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกและความต้องการจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง อันเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ซึ่งทักษะการพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร

3.3 ทักษะด้านการอ่าน หมายถึง การรับรู้ เข้าใจ ตีความ และวิเคราะห์ความหมาย จากตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตามจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกอันเป็นทักษะสำคัญในการแสวงหาความรู้และช่วยพัฒนาทักษะภาษาไปสู่ทักษะอื่น ซึ่งเป็นกระบวนการส่งเสริมการพัฒนาความคิดและพัฒนาการทางด้านอารมณ์

3.4 ทักษะการเขียน หมายถึง การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และประสบการณ์ของผู้เขียนออกมาในรูปของลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาชั้นสูงที่ต้องได้รับการฝึกทักษะการฟัง พูด และอ่านมาเป็นอย่างดีแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 1.1 การศึกษาตลอดชีวิต
 - 1.2 การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
 - 1.3 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเอกัตภาพ
 - 1.4 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 1.5 คุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 1.6 ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 1.7 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 1.8 ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
2. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.2 รูปแบบการเรียนรู้
 - 2.3 การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
 - 2.4 ทักษะใช้ภาษา (Language Skills)
 - 2.4.1 ทักษะด้านการฟัง
 - 2.4.2 ความสำคัญของการฟัง
 - 2.4.3 ทักษะด้านการพูด
 - 2.4.4 ความสำคัญของการพูด
 - 2.4.5 ทักษะด้านการอ่าน
 - 2.4.6 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.4.7 ทักษะด้านการเขียน
 - 2.4.8 ความสำคัญของการเขียน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education)

บุคคลทั่วไป เข้าใจว่าการศึกษตลอดชีวิต หมายถึง การเรียนรู้ตั้งแต่เราเกิดจนตาย ซึ่งนักการศึกษาได้นิยามความหมายหรือมุมมองที่สะท้อนให้เห็นหลายๆ ด้าน เช่น จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) มองว่าการศึกษาเกิดขึ้นหลังจากเรียนจบโรงเรียนไปแล้ว หมายความว่า การศึกษาในช่วงนี้มีระยะเวลายาวนาน เรียกได้ว่าตลอดชีวิตของเรา จนเกิดเป็นปรัชญาที่ยอมรับกันทั่วโลกว่า "การศึกษา คือ ชีวิต" เอดการ์ ฟอว์ (Edgar Faure) มองว่าการศึกษตลอดชีวิต เป็นแม่บทของการศึกษาโดยรวมของระบบการศึกษา การเรียนรู้ของการศึกษาทุกๆ อย่างที่เกิดขึ้นเป็นการศึกษตลอดชีวิต จอห์น คอมมิเนียส (John Comenius) นักการศึกษาชาวเช็กมีแนวคิดที่น่าจะมีโรงเรียนสำหรับคนทุกวัย ตั้งแต่เด็กทารกไปจนถึงโรงเรียนสู่ความตาย แสดงให้เห็นว่าช่วงชีวิตของคนเราจำเป็นต้องได้รับการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต โดย ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ กล่าวไว้ว่า "การเรียนรู้เกิดขึ้นตั้งแต่ในครรภ์มารดาถึงเชิงตะกอน"

ซึ่งมนุษย์เรามีความแตกต่างจากสัตว์หรือสิ่งมีชีวิตอื่นที่เกิดขึ้นมาบนโลก เพราะมนุษย์เรามีความคิด มีปัญญาและความคิดหรือปัญญานี้เอง เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีการเรียนรู้ มนุษย์มีสมองที่มีโครงสร้างซับซ้อนและมีความสามารถที่จะรับรู้สิ่งต่างๆ จดจำและบันทึก เป็นความจำได้มากมายเมื่อถึงเวลาที่จะเรียกใช้สามารถดึงสิ่งที่จำออกมาได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังประมวลผลจากความรู้ความจำที่มีอยู่ให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ การคิดโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้มนุษย์มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า "การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดขึ้นและอยู่คู่มนุษย์"

สภาพแวดล้อมที่อาศัยเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดกลไกการเรียนรู้ของมนุษย์สามารถขับเคลื่อนไปได้ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจ ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเมือง เศรษฐกิจ อาชีพ สภาพภูมิประเทศ สภาพความเป็นอยู่และอื่นๆ ซึ่งมีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มนุษย์จึงรับรู้เอาความเปลี่ยนแปลง เรียนรู้ในความเปลี่ยนแปลงนั้นๆ และนำมาใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข กล่าวคือ มนุษย์มีสัญชาตญาณแห่งการป้องกันตัวเองให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพราะมนุษย์มีความต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสมบูรณ์และอยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้

สามารถสรุปความหมายของการศึกษาตลอดชีวิตได้ว่าเป็นการศึกษาในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งครอบคลุมการศึกษาในระบบ (Formal Education) การศึกษานอกระบบ (Non-formal Education) และการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) ที่จัดให้แก่บุคคลทุกช่วงอายุตั้งแต่เกิดจนตาย โดยมีหลักการที่สำคัญ คือ เน้นความเสมอภาค ความเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตควรมีความยืดหยุ่นหลากหลายรูปแบบและวิธีการ เปิดโอกาสให้ทุกคนเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ทุกเวลาและควรสร้างแรงจูงใจให้บุคคลเห็นความสำคัญและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา มีการจัดการเรียนรู้ให้ผสมกลมกลืนไปกับการดำเนินชีวิต ให้อิสระแก่บุคคลเลือกสิ่งที่ตนเองต้องการจะเรียนรู้ เลือกวิธีเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของตน พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตและพึ่งพาตนเองได้ (อำพล แสนหาญ, 2557, น.8-10)

การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

สัว์ฉมน์ วัฒนวงศ์ (2545 อ้างถึงใน อรทัย ชายอินทร์, 2554, น.21) ได้สรุปเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ตามแนวคิดของ Knowles ไว้ดังนี้

1. ความต้องการและความสนใจ (Need and Interests) ผู้ใหญ่มักเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าหากตรงกับความต้องการ และความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพึงพอใจ เพราะฉะนั้น การจัดกิจกรรมทั้งหลายเพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้นั้น ต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วยเสมอ
2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situation) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ดังนั้น การจัดหน่วยการเรียนการสอน ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรจะยึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญ
3. การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้น วิธีการหลักสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ คือ การวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่าส่วนไหนของประสบการณ์ ควรนำมาใช้ในการเรียนการสอน แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์
4. ผู้ใหญ่ต้องเป็นผู้นำตนเอง (Self-directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ คือ ความต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้ บทบาทของครูจึงควรอยู่ที่กระบวนการสืบหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกับผู้เรียนมากกว่าการทำหน้าที่ส่งผ่านหรือเป็นสื่อสำหรับความรู้ แล้วทำหน้าที่ประเมินผลว่าผู้เรียนคล้อยตามเพียงใดเท่านั้น
5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้น การสอนนักการศึกษาผู้ใหญ่จะต้อง

จัดเตรียมในด้านนี้เพียงพอ เช่น รูปแบบการสอน เวลา สถานที่และความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนของผู้ใหญ่ย่อมเป็นไปตามความสามารถในการเรียนของผู้ใหญ่แต่ละคน

อรรถัย ชายอินทร์ (2554, น.24) สรุปว่า ผู้ใหญ่สามารถนำตนเองได้ดี ซึ่งการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะสอดคล้องกับประสบการณ์ และมุ่งไปในทางการแก้ปัญหาต่างๆของผู้ใหญ่เอง โดยแนวทางหรือวิธีการเรียนรู้หนึ่งที่ตอบสนองความต้องการของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning)

อำพล แสหนหาญ (2557, น.11) การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องจากการฝึกหัด หรือประสบการณ์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ช่วยให้บุคคลปรับตัวด้านส่วนตัว สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงได้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เชื่อว่า ผู้เรียนวัยนี้มีความรับผิดชอบที่จะควบคุมและสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้โดยใช้ประสบการณ์เป็นแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ เป็นวัยที่พร้อมจะเรียนในสิ่งที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสามารถนำมาใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของตนเอง (อำพล แสหนหาญ, 2557, น.15) กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการอาศัยความรู้ที่มีอยู่เดิมมาเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่ที่เป็นข้อเท็จจริง ความรู้สึกประสบการณ์ใหม่ที่บุคคลได้รับและใช้กระบวนการทางสติปัญญา หรือทักษะกระบวนการต่างๆ ที่ใช้ในการทำความเข้าใจกับความรู้ที่ได้รับนั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาด้วยตนเองด้วยวิธีที่แตกต่างกัน โดยอาศัยจากประสบการณ์เดิมและแรงจูงใจภายในของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายและเห็นว่าผู้เรียนควรเป็นผู้ลงมือสร้างผลผลิตที่เกิดขึ้นจากความรู้ที่ได้รับให้ผู้อื่นได้มองเห็น ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด มีความกระตือรือร้น รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองอย่างจริงจัง เป็นการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและสร้างสรรค์ความคิดใหม่ๆ ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเอกัตภาพ

การจัดการเรียนรู้แบบเอกัตภาพ เป็นวิธีการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ได้ เพราะมีแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อฝึกการตัดสินใจเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ ตรงความต้องการและความสามารถมีโอกาสฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าที่หลากหลายและสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

มีโอกาสได้ศึกษาและปฏิบัติจริงด้วยตนเอง การเรียนในลักษณะนี้ ผู้เรียนต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงจึงจะได้ผล (อำพล แสนหาญ, 2557, น.18)

ประวัติและความเป็นมาของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

Hiemstra (1998 อ้างถึงใน วิภาดา วัฒนนามกุล, 2544, น.17) ได้สรุปความเป็นมาของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองว่า มีมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณยุคของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช และในอาณานิคมของอเมริกาสมัยที่ยังไม่มีโรงเรียน นักการศึกษาได้พยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มาตั้งแต่ 150 ปีที่แล้ว ในปี ค.ศ. 1840 ประเทศอเมริกา มหาวิทยาลัย วินคอลลิล เคริต (Craik) ได้ศึกษาถึงบุคคลต่างๆ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในช่วงปี ค.ศ. 1859 สไมล์ (Smiles) นักการศึกษาชาวอังกฤษ ได้พิมพ์หนังสือชื่อ Self-help ที่กล่าวถึง คุณค่าของการพัฒนาบุคคล ในช่วงเวลานั้นนักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ต่อมาในปี ค.ศ. 1961 จากการศึกษาวิจัยของ ฮูล (Houle) เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง (The Inquiring Mind) ซึ่งนับได้ว่าเป็นผลงานวิจัยที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเรียนการสอนในรูปแบบของเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 ทัพ (Tough) ได้ศึกษาวิธีการจัดทำโครงการเรียน (Learning Project) สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่เป็นที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย จนได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ประมาณ 2 ครั้ง ในช่วงระหว่าง ปี ค.ศ. 1966-1967

ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 โนลส์ (Knowles) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีแอนดรอโกจี (Andregogy) ที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาผู้ใหญ่ เป็นการช่วยให้ผู้สอนจำนวนมากได้มีความเข้าใจต่อวิธีการจัดฝึกอบรมให้กับผู้ใหญ่และได้พัฒนาแนวคิดจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทั่วไปมาสู่แนวการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่อมาในศตวรรษที่ 19 ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1984 ถึง ค.ศ. 2000 แนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ถูกพัฒนาขึ้นมาตามลำดับดังจะเห็นได้จาก มีการตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองลงในบทความ งานวิจัยต่างๆ มากมาย เช่น งานวิจัยของ ลอง (Long) ในปี ค.ศ. 1986 ที่สนับสนุนแนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการจัดประชุมนานาชาติเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและจัดทำผลรายงานการประชุมเพื่อเผยแพร่ประจำปี ต่อมาในปี ค.ศ. 2003 มีการจัดทำเว็บไซต์สำหรับเผยแพร่รายงานผลการประชุมประจำปี โดยมี ลอง (Long) เป็นบรรณาธิการรับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง Hiemstra (1997 อ้างถึงใน อำพล แสนหาญ 2557, น.18-19)

ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

วรนุช ปัญจะวัตร (2548, น.13) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คือ การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือถูกกระตุ้นให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ ควบคุมการเรียนรู้ และปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเอง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ผู้เรียนวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ที่แท้จริงของตนเอง กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้โดยเลือกและออกแบบยุทธวิธีการเรียนรู้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ การกำหนดสื่อการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวิธีการและเกณฑ์การประเมินในบรรยากาศที่เป็นอิสระโดยการดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมมือกับผู้อื่นก็ได้

ปรินดา ตาสี (2551, น.16) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่ตนเองยังไม่รู้ มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง และปรับกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยผ่านกระบวนการการเรียนรู้ที่เป็นระบบผู้เรียนวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ที่แท้จริงของตนเอง โดยวางแผนกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะของตน วางแผนการเรียนรู้โดยเลือกแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ การเลือกสื่อการเรียน แหล่งความรู้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้โดยผู้เรียนอาจได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือไม่ก็ได้

จินตนา ตันสุวรรณนนท์ และปิยะนุช เพ็ชรรัตน์พิมล (2552, น.12) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึงการที่ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ มีอิสระมีความพยายามในการที่จะเพิ่มความรู้และทักษะการเรียนรู้ของตนเองจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ตามความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน

อรทัย ชายอินทร์ (2554, น.28) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คือวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนตระหนักถึงความต้องการและความสนใจของตนเอง โดยผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการริเริ่มเรียนรู้ กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เลือกแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองตลอดเวลา และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองด้วย อาจจะได้รับช่วยเหลือจากบุคคลอื่นหรือไม่ก็ตาม

อรรถพล บุญใจ (2555, น.22) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คือ กระบวนการที่ผู้เรียนริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัด มีเป้าหมายรู้จักแสวงหาแหล่งทรัพยากรของแหล่งเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้ จนถึงการประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง โดยจะดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมมือช่วยเหลือกับผู้อื่น

อำพล แสหนหาญ (2557, น.20) จากการศึกษาความหมายของคำว่า “การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning)” และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “Self-directed Learning” ทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง” ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและพอสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นวิธีการเรียนที่ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองอย่างตั้งใจและกระตือรือร้น ผู้เรียนเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้กำหนดเป้าหมายในการเรียน วางแผนการเรียนด้วยตัวเอง เป็นผู้จัดแบ่งเนื้อหาที่จะเรียน จัดเวลาที่ใช้ในการเรียน ออกแบบวิธีการและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองมีความรู้และความเข้าใจวิธีการที่จะประเมินตนเอง เพื่อตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าขณะนี้ได้ดำเนินการมาจนถึงระดับใด ควรต้องปรับปรุงแก้ไขในส่วนใด เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการค้นคว้า และแสวงหาความรู้ของบุคคล โดยบุคคลนั้นๆ มีความคิดริเริ่มด้วยตนเอง มีความตั้งใจ มีจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ โดยจะต้องมีการวางแผนการเรียน มีการเลือกแหล่งข้อมูล วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม สัมพันธ์กับนิสัยในการเรียนรู้ของตนเองและมีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของตน

คุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของผู้เรียนแต่ละคนที่มีคุณลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

กลุติเอลมิโน (1997 อ้างถึงใน อำพล แสหนหาญ 2557, น.21-22) ศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ว่า ควรมีลักษณะที่สำคัญ 8 ประการ ได้แก่

1. เปิดใจรับโอกาสที่จะเรียน (Openness to Learning Opportunities) ได้แก่ ความสนใจในการเรียน ชอบศึกษาค้นคว้า ยอมรับคำติในความผิดพลาดของตนเอง ใฝ่สร้างอนาคต ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น กล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

2. เป็นผู้ที่มีทัศนคติด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self-concept as an Effective Learner) ได้แก่ ความสามารถที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการเรียน สามารถจัดแบ่งเวลาให้กับการเรียนได้ มีวินัย มีความรู้เกี่ยวกับความต้องการในการเรียนรู้และแหล่งทรัพยากรทางความรู้และการมีทัศนคติต่อตนเองว่าเป็นผู้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

3. มีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and Independence in Learning) ได้แก่ ความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง

ทราบดีว่าตนเองต้องการเรียนอะไร มีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง เป็นบุคคลที่รักใส่ใจในการเรียนรู้อยู่เสมอและมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

4. มีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning) ได้แก่ เห็นว่าตนเองมีความเชื่อมั่นในวิธีการสืบเสาะทางการศึกษา เต็มใจที่จะเรียนในสิ่งที่เป็นเรื่องยาก ถ้าหากเป็นเรื่องที่ตนสนใจ ชอบแก้ปัญหาและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้

5. มีความรักในการเรียน (Love of Learning) ได้แก่ การชื่นชมบุคคลที่ค้นคว้าอยู่เสมอ มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนและสนุกกับการศึกษาค้นคว้า

6. เป็นบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ได้แก่ การมีความกล้าเสี่ยงกล้าลองมีความสามารถทำงานและแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองตามลำพัง รวมทั้งสามารถนำความคิดนั้นไปปฏิบัติให้เกิดผลดีได้ด้วย

7. มองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future) ได้แก่ การเป็นบุคคลที่ต้องการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นผู้เรียนที่ชอบสถานการณ์การเรียนรู้ที่มีการท้าทาย ชอบแก้ปัญหา

8. ความสามารถในการใช้ทักษะการเรียน (Ability to Use Basic Study Skill and Problem Solving Skills) ได้แก่ ความสามารถในการใช้ทักษะการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาและคิดว่าการแก้ปัญหาเป็นสิ่งท้าทาย

อรทัย ชายอินทร์ (2554, น.40) ลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากเจตคติ และทัศนคติในเชิงบวกของบุคคล โดยบุคคลยอมรับตนเอง และมีความเชื่อว่าสามารถนำตนเอง สามารถเข้าใจความต้องการของตนเอง มีการกำหนดจุดมุ่งหมายการวางแผน ตลอดจนประเมินความก้าวหน้าเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยบุคคลมีแรงผลักดันจากภายในของตนเอง

อรรรพพล บุญใจ (2555, น.31) ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ผู้เรียนต้องเป็นผู้ควบคุมตนเอง รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และเรียนรู้ด้วยแรงจูงใจของตนเอง เป็นการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้กับงาน โดยมีความสำเร็จคือรางวัล เป็นสิ่งจูงใจที่ประเมินคุณค่าด้วยตนเอง และไม่เพียงแต่จะเรียนรู้ด้านวิชาการและทักษะ ยังสามารถพัฒนาจิตใจตนเองและผู้อื่นด้วย

กรรองกาญจน์ อรุณรัตน์, ปวีณา สง่าศรี, และวรัญญา ชัยชนะพูนผล (2556, น.30) ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่สามารถเกิดขึ้นกับทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียน เริ่มต้นจากการรู้จักและยอมรับตนเอง เพื่อที่จะวินิจฉัยได้ว่า ตนเองต้องการเรียนรู้สิ่งใดก่อนอันจะนำไปสู่กระบวนการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะ

การเรียนรู้ และให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ อาทิเช่น แหล่งการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเข้าใจบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนให้ชัดเจน

อำพล แสหนหาญ (2557, น.25) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจะเกิดขึ้นได้ต้องมาจากปัจจัยภายในตัวของบุคคล ซึ่งเริ่มจากความสนใจ ความต้องการที่จะเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำความสนใจ ความต้องการเหล่านั้น มากำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย ในการเรียนของตน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถออกแบบกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น อาจใช้วิธีการสำรวจ ลองผิดลองถูก ฝึกวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองและสรุปสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ ถือได้ว่าเป็นความรู้แบบองค์รวมและพบว่า นอกจากคุณลักษณะส่วนตัวของบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแล้ว ทักษะด้านการอ่าน การเขียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะในการบริหารเวลายังเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการ นำตนเองได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจะต้องเกิดจากภายในตัวบุคคลนั้น ที่เริ่มจากการยอมรับตนเอง ใช้แรงจูงใจของตนเองเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน เลือกวิธีการ และประเมินผล เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จที่ตั้งไว้

ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ปรินดา สีตา (2551, น.18) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้นมีความสำคัญต่อบุคคลทั่วไปในสังคมอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ที่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน เพราะว่าเป็นปัจจุบันความรู้ที่มีนั้น ไม่ได้ถูกจำกัดเฉพาะการเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่มีครูเป็นคนถ่ายทอดความรู้ให้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความรู้สามารถแสวงหาได้จากสื่อต่างๆรอบตัว หากผู้เรียนรู้จักที่จะไขว่คว้าหาความรู้ด้วยตนเองแล้วจะทำให้ผู้นั้นประสบความสำเร็จในด้านผลการเรียน สามารถปรับตัวและรู้ถึงการจัดการกับปัญหาให้เข้ากับสถานการณ์รอบตัวที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

อรทัย ชายอินทร์ (2554, น.31) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสำคัญต่อผู้เรียนที่ไม่ต้องการรอรับความรู้จากผู้อื่นเพียงอย่างเดียว เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ตามต้องการ และมีอิสระด้วยรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เชี่ยวชาญหรือการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบัน เป็นต้น การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จึงมีลักษณะเด่นในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนอีกด้วย

อรรถพล บุญใจ (2555, น.24) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้น เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการเรียนรู้ที่ยอมรับสภาพความแตกต่างของบุคคลสนองต่อความต้องการและ

ความสนใจของผู้เรียน ยอมรับในศักยภาพของผู้เรียนว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆได้ด้วยตนเอง เพื่อที่ตนเองสามารถจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีศักยภาพและมีความสุข

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์, ปวีณา สง่าศรี, และวรัญญา ชัยชนะพูนผล (2556, น.27) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากเป็นการสร้างนิสัยและความสามารถในการแสวงหาความรู้ การมีวิสัยทัศน์ที่สู่อากาศ การรู้ความต้องการของตนเองและการเรียนรู้ในตัวผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนมีความยืดหยุ่น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีแรงจูงใจสูง ในการฟันฝ่าอุปสรรค และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้อย่างยั่งยืน ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่หรือในระดับอุดมศึกษา

อำพล แสนหาญ (2557, น.28) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบัน สามารถตอบสนองต่อระบบการศึกษาและสอดคล้องกับสภาพสังคมเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ตามความสนใจ ความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันและสอดคล้องกับพัฒนาการทางจิตวิทยาและธรรมชาติของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะคิดในการเรียนรู้ตลอดจนทักษะในการค้นคว้า การแก้ปัญหา สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสามารถตอบสนองของระบบการศึกษาที่มีขีดจำกัดในเรื่อง สถานศึกษาที่มีจำนวนไม่เพียงพอกับผู้เรียน สภาพห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนจำนวนมาก สื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่อย่างจำกัด การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

วรนุช ปัญจะวัตร (2548, น.12) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นกระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น เพื่อน ครู การเรียนรู้ได้ด้วยการนำตนเองประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การวิเคราะห์และกำหนดความต้องการของตนเอง
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียน
3. การหาแหล่งวิทยาการทั้งที่เป็นวัสดุและบุคคล
4. การเลือกวิธีการเรียนและกิจกรรมการเรียน
5. การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียน

อรทัย ชายอินทร์ (2554, น.34) องค์ประกอบที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นกระบวนการเรียนรู้ การคิดริเริ่ม นับตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ของตนเอง

กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ที่สามารถวัดได้ และตรงกับความต้องการที่จะเรียน มีการวางแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ รวมทั้งการแสวงหาแหล่งวิทยาการและทรัพยากรที่เป็นทั้งวัสดุอุปกรณ์ และบุคคล ตลอดจนมีการประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จึงสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองและพัฒนา ศักยภาพของตนเองได้ตลอดเวลา

อรรถพล บุญใจ (2555, น.26) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการศึกษาที่ผู้เรียนต้องเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนด้วยตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน การวางแผนการเรียน การแสวงหาแหล่ง วิทยาการ และการประเมินผลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจเป็นการเรียนเพียงคนเดียวหรือเป็นกลุ่ม ก็ได้ ทั้งนี้ต้องได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครูโดยผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม สภาพแวดล้อม และความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้หรือค้นพบความรู้ด้วย ตนเอง มีโอกาสคิดตลอดจนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่น

อำพล แสนหาญ (2557, น.30-31) การเรียนรู้โดยการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สามารถ แยกประเด็นออกมาเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เน้นเสรีภาพและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มากกว่า การเน้นเนื้อหาตำราและเน้นการพัฒนาบุคคล โดยเฉพาะด้านอารมณ์และเจตคติทางบุคลิกภาพ โดยเชื่อว่ามนุษย์มีธรรมชาติเป็นคนดี มีเสรีภาพและมีความเป็นปัจเจกชนและมีศักยภาพ ที่จะพัฒนาตนเอง
2. การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ สามารถกำหนดทางเลือกของตนเองได้ มีศักยภาพต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้อย่าง ไม่มีขีดจำกัด มีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเองและมองเห็นคุณค่าของตน
3. เครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจัดได้หลาย วิธี ได้แก่ การเรียนเป็นรายบุคคล การเรียนแบบร่วมมือ การเรียนแบบศูนย์การเรียนและการเรียน โดยการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น โดยผู้เรียนควรเลือกวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองให้มากที่สุด
4. บทบาทของผู้เรียนและผู้สอนต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ผู้สอนทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ในขณะที่ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ผู้สอนจัดแหล่งการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจเลือกใช้แหล่งเรียนรู้และเลือกใช้วิธีการเรียนรู้ ที่มีความเหมาะสมต่อตนเองมากที่สุด ซึ่งผู้สอนควรดำเนินการดังนี้

4.1 วิเคราะห์และกำหนดความต้องการในการเรียนรู้ มีการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนเบื้องต้นเพื่อหาทางส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง วิเคราะห์ความต้องการที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน มากำหนดรายละเอียดกระบวนการจัดการเรียนรู้

4.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนของตนเองร่วมกับผู้สอน โดยศึกษาจากจุดมุ่งหมายของรายวิชา

4.3 การหาแหล่งวิทยาการเพื่อการเรียนรู้ ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทางในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและแนะนำวิธีการเรียนในรูปแบบอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสม เช่น แนะนำแหล่งวิทยาการที่เป็นสิ่งพิมพ์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง แนะนำวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยการนำตนเอง

4.4 การเลือกวิธีการเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนควรพิจารณาว่า กิจกรรมใดที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ต้องทำโดยกลุ่มหรือโดยบุคคลที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้มากที่สุด

4.5 การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนต้องพิจารณาถึงบทบาทของตน โดยจะประเมินอย่างไรที่จะไม่ขัดต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่บั่นทอนกำลังใจของผู้เรียน ผู้สอนมีหน้าที่กำหนดเกณฑ์ตัดสินว่าพอเพียงมากน้อยเพียงใด แต่พฤติกรรมที่แสดงออกต้องไม่ตัดรอนผู้เรียนและนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาสร้างเป็นความคิดรวบยอดของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียน วิเคราะห์และกำหนดความต้องการของตนเองแล้วกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียน โดยหาแหล่งวิทยาการทั้งที่เป็นวัสดุและบุคคลดำเนินการเลือกวิธีการเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้และกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งองค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความต้องการภายในตัวบุคคลเป็นหลัก สภาพแวดล้อมอาจมีอิทธิพลบ้าง แต่หากตนเองไม่มีความต้องการที่จะเรียนรู้แล้ว ย่อมไม่อาจเกิดความสำเร็จในตนเองได้อย่างแน่นอน

ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning)

คุณสมบัติของผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งปรากฏอยู่ในแบบวัดระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ Self-directed Learning Readiness Scale-SDLRS ของ Guglielmino (1977 อ้างถึงใน คำพล แสนหาญ, 2557, น.27-28) เป็นคุณลักษณะที่นักวิชาการยอมรับและใช้เป็นตัวแบบในการศึกษาวิจัยมากที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. เปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (Openness to Learning Opportunities) หมายถึง มีความสนใจในการเรียนรู้ มีความคาดหวังที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความพึงพอใจกับความคิด

ริเริ่ม เห็นว่าแหล่งความรู้มีแรงดึงดูดใจ อดทนในการค้นหาคำตอบ ยอมรับและใช้ประโยชน์จากคำวิจารณ์ได้

2. มโนคติต่อตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self-concept as an Effective Learner) หมายถึง การมีความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถจัดเวลาในการเรียนรู้ได้ มีระเบียบวินัยในตนเอง ตระหนักในความจำเป็นของการเรียนรู้และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ เป็นผู้อยากรู้ อยากเห็น ใฝ่เรียนรู้

3. การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and Independence in Learning) สามารถติดตามปัญหาที่ยากได้อย่างคล่องแคล่ว ชื่นชอบในการมีส่วนร่วมจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เชื่อมั่นในความสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ดี มีทักษะในการอ่านทำความเข้าใจและสามารถทำงานด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี

4. การมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning) หมายถึง การยอมรับความสามารถด้านสติปัญญาของตนเองว่ามีความพร้อมในการศึกษาเรื่องยากในขอบเขตที่ตนสนใจ มีความเชื่อในจุดมุ่งหมายของการศึกษาระดับหรือชั้นในการเรียนรู้ของตนเอง รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองและสามารถประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้

5. ความรักการเรียนรู้ (Love of Learning) หมายถึง การเป็นผู้กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ รักและใส่ใจในการเรียนรู้อยู่เสมอ ชื่นชอบในผู้ที่รักการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และสนุกสนานกับการแสวงหาความรู้

6. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง มีความสามารถคิดและค้นหาวิธีแปลกใหม่ในการแก้ปัญหา สามารถที่จะคิดหาวิธีที่หลากหลายในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

7. การมองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future) หมายถึง การเข้าใจตนเองว่ามีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมองอนาคตในทางบวก การมองปัญหาว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายไม่ใช่เป็นสัญญาณให้หยุดกระทำ

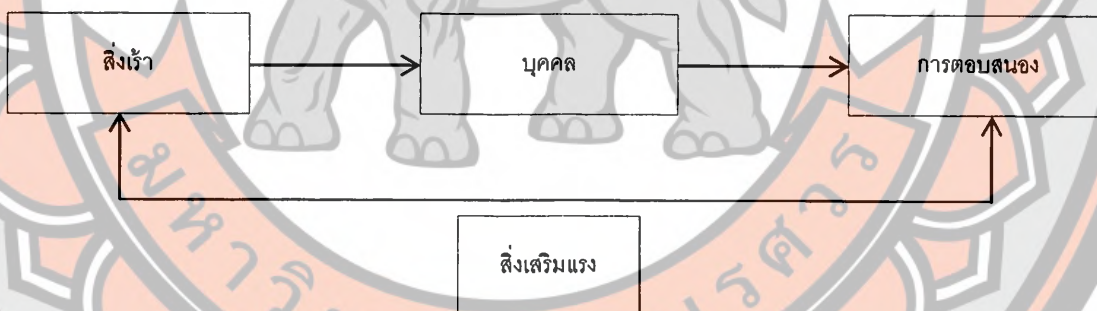
8. ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา (Ability to Use Basic Study Skill and Problem Solving Skills) หมายถึง การเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ทักษะพื้นฐานในการศึกษา ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การจำและทักษะการแก้ปัญหา

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชวรัตน์ ชาญศิลป์ (2552 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์, 2553, น.15) การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอันเนื่องมาจากการเผชิญสถานการณ์ โดยเฉพาะสถานการณ์ซ้ำๆ โดยไม่ได้เป็นสัญชาตญาณ หรือเป็นส่วนของพัฒนาการโดยปกติ ซึ่งการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้จากกระบวนการที่มีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ

1. สิ่งเร้า (Stimulus) เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลมีปฏิกิริยาได้ตอบออกมา
2. แรงขับ (Drive) ทำให้เกิดปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ต่อไป
3. การตอบสนอง (Response) เป็นปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า
4. สิ่งเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งมาเพิ่มกำลังให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองให้มีแรงขับเพิ่มขึ้น โดยองค์ประกอบการเรียนรู้ทั้ง 4 ส่วน มีความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ดังภาพประกอบ

ภาพ 1 แสดงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองในการเรียนรู้

อรทัย ขายอินทร์ (2554, น.14-19) การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลที่เกิดจากการดำเนินชีวิต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ควรมีลักษณะที่ถาวรพอสมควร เช่น ได้รับจากประสบการณ์ การฝึกฝน การฝึกหัด หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มีอยู่หลายประการ เช่น สติปัญญา สมอง อารมณ์ สภาพร่างกาย แรงจูงใจ ไปจนกระทั่ง การฝึกหัด การฝึกฝน ประสบการณ์ อาจกล่าวได้ว่าอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกิดจากปัจจัยภายในและภายนอก ร่างกาย สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ เป็นต้น

รูปแบบการเรียนรู้

มัทธนา ธรรมบุศย์ (2553 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลขี่ไมเออร์, 2553, น.21) กล่าวว่า นักจิตวิทยาได้ศึกษารูปแบบของการเรียนรู้ (Learning Style) พบว่า มนุษย์สามารถรับข้อมูล โดยผ่านเส้นทางการรับรู้ 3 ทาง คือ

1. การรับรู้ทางสายตาโดยการมองเห็น (Visual Perceptors) สามารถเรียนรู้ได้โดยการใช้สายตาเรียนรู้จากรูปภาพ แผนผัง หรือจากเนื้อหาที่เขียนเป็นเรื่องราวแล้วจับเก็บสิ่งที่เรียนรู้ได้เป็นภาพในสมอง สำหรับเนื้อหาที่เขียนเป็นเรื่องราว ผู้ที่สามารถผูกเรื่องราวต่างๆ ได้ดี จะส่งผลให้สามารถจดจำเนื้อหาได้ดี ซึ่งการรับรู้ทางสายตาเกี่ยวกับทักษะการอ่านโดยตรง

2. การรับรู้ทางโสตประสาทโดยการได้ยิน (Auditory Perceptors) การรับรู้ทางโสตประสาทโดยการได้ยินหรือการฟัง เกี่ยวข้องกับทักษะทางการฟังเป็นหลัก ผู้ที่เรียนรู้โดยการฟังได้ดี อาจไม่สนใจภาพหรือการผูกเรื่องราว แต่ชอบการฟังเรื่องราวซ้ำๆ ผู้ที่ฝึกการฟังอย่างต่อเนื่อง จะมีการเลือกใช้คำพูดได้ดีและสามารถบอกเล่าเรื่องราวได้อย่างละเอียด ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยการฟัง คือ การมีสมาธิในการฟัง

3. การรับรู้ทางร่างกายโดยการเคลื่อนไหวและการรู้สึก (Kinesthetic Perceptors) เป็นการเรียนรู้โดยผ่านการรับรู้ทางความรู้สึกและการเคลื่อนไหวทางร่างกาย จึงสามารถรับรู้ได้ดีหากมีการสัมผัสและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียนรู้ จึงมีความเกี่ยวเนื่องกับทักษะที่ต้องใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย ได้แก่ ทักษะด้านการพูดและการเขียน

การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ชนิกานต์ ป่องคูหลวง (2556, น.20-21) พบว่า มีผู้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่เป็นภาษาต่างประเทศไว้หลายทฤษฎีแต่ยังไม่สามารถอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างชัดเจนเนื่องจากมีสิ่งที่เกี่ยวข้องกันและมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองในลักษณะที่ต่างออกไปจากการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่ง ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

รายการ	ภาษาแม่	ภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ
1. อายุ	เริ่มต้นในวัยเด็กเหมือนกันทุกคน	เริ่มต้นเรียนไม่เท่ากันทุกคน เรียนได้ทุกวัย
2. ระดับสติปัญญา	เรียนรู้ได้เหมือนกันทุกระดับ	ระดับสติปัญญาที่ต่างกันมีผลต่อการเรียนรู้
3. ความถนัด	มีผลต่อการสื่อสาร	มีผลต่อการเรียนรู้มาก
4. การเรียนรู้	เรียนรู้จากสังคมทุกหน่วย และจากการเรียนรู้ที่เป็นระบบ	เรียนรู้จากการเรียนรู้ที่เป็นระบบ และหรือสังคมบางกลุ่มบางระดับ
5. ความจำเป็น	เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องใช้ในชีวิตรประจำวันทุกด้าน	อาจเป็นสิ่งจำเป็นในอาชีพของบุคคลบางคนและบางโอกาสในชีวิต
6. เจตคติ	ไม่มีผลต่อการเรียนรู้	มีผลต่อการเรียนรู้

เมื่อเป็นดังนี้ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีหลากหลายที่มองว่ากระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีลักษณะเฉพาะตัวไม่ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ภาษาแม่หรือกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาแม่หรือมองว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้ใหญ่เหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก สิ่งสำคัญในเบื้องต้นคือการทำความเข้าใจคำที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา มี 2 คำ คือ

1. คำว่า Acquisition หมายถึง การเรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมอย่างเป็นธรรมชาติ เป็นการเรียนรู้ในระดับจิตใต้สำนึกและอย่างไม่เป็นระบบระเบียบเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาแม่และการเรียนรู้ภาษาที่สองในเด็ก จุดสำคัญอยู่ที่ความหมายที่ต้องการสื่อ

2. คำว่า Learning หมายถึง การเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนอย่างเป็นทางการโดยจิตสำนึกถือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้ใหญ่จุดสำคัญคือกฎเกณฑ์ของภาษา

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็กและผู้ใหญ่ สรุปได้ว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถรับ (Acquire) ภาษาที่สองได้ถ้า

มีโอกาสใกล้ชิดกับภาษาที่สองนั้นในสภาพที่เป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอนที่เป็นระบบและทั้งเด็ก (เด็กโต) และผู้ใหญ่สามารถเรียน (Learning) ภาษาที่สองได้ถ้าใกล้ชิดกับภาษาด้วยการสอนที่เป็นระบบในห้องเรียน

ทักษะการใช้ภาษา (Language Skills) ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง

เบญจมาศ กิมสุวรรณ (2544, น.7) ได้สรุปว่า การฟัง เป็นการฟังคำพูดหรือเสียงพูดซึ่งมีไ้มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียว การที่ผู้ฟัง ฟังคำพูด หรือเสียงและเข้าใจความหมายสิ่งที่ผู้พูดได้พูด จึงเรียกว่า ผู้ฟังที่ดี ดังนั้นการฝึกฝนการฟังจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อความหมาย และเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ

อัจฉรา วงศ์ไธธร (2544 อ้างถึงใน สมศรี จอมจักร, 2549, น.28) กล่าวว่า ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่อาศัยความสามารถทางภาษา 3 ด้าน คือการฟังและแยกเสียง ความเข้าใจ ส่วนประกอบเฉพาะต่างๆ ของข้อความ และความเข้าใจเนื้อความที่ต่อเนื่องทั้งหมด

ยิ่ง ประโกสันตัง (2545, น.11) การฟังคือ การที่ผู้ฟังได้ยินเสียงโดยที่ผู้ฟังเข้าใจรู้เรื่องในสิ่งที่ได้ยิน และสามารถนำสิ่งที่ได้ยินนั้นไปประกอบกิจอันสมควรต่อไป

อันเดอรูวด (2549 อ้างถึงใน สุภาพร ฉายะวดี, 2552, น.17) สรุปได้ว่า การฟัง เป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและความพยายามเพื่อให้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อเพราะความหมายของประโยคที่ผู้พูดพูดนั้นอาจมีความหมายหลายอย่าง ผู้ฟังต้องจำคำพูดและวิเคราะห์สิ่งอื่นๆ ที่ใช้เสนอข่าวสารนั้น

ศศิมาศ พูลทรัพย์ (2551, น.52) ได้สรุปว่า ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ยึดหลักการจำและถ่ายโอนข้อมูล การสอนจากง่ายไปยาก กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนอาจพบในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้สอนต้องปูพื้นฐานเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังให้ผู้เรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนทุกครั้งหลังกิจกรรมการฟัง

ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553, น.23) ได้สรุปว่า การฟัง คือกระบวนการรับสาร โดยการได้ยิน แล้วนำมาประมวลผลให้เกิดความหมาย ซึ่งประสิทธิภาพของการฟังนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจ ความตั้งใจ และการมีสมาธิของผู้ฟัง ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อถึงผู้รับอย่างตั้งใจ จะทำให้สามารถตีความและวิเคราะห์สารที่ได้

พรณพ ศรีสังข์ (2555, น.43) สรุปว่า การฟัง หมายถึง การตั้งใจรับรู้เรื่องราวต่างๆ ผ่านหู โดยมีการคิดตามเรื่องราวเหล่านั้นจนเกิดความเข้าใจสามารถโต้ตอบ ปฏิบัติตามหรือโต้แย้งได้

ชนิกานต์ ป้องคูหลวง (2556, น.48) ได้สรุปการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟัง สามารถทำได้ดังนี้ คือ การฟังบทสนทนา การถาม-ตอบข้อมูลต่างๆ การฟังเทปและวิดีโอ การฟังบทเพลง การฟังรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ การกล่าวสุนทรพจน์ การฟังคำบรรยายทางวิชาการ การประชุมทางวิชาการ และการสัมมนาทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การฟัง เป็นการรับรู้สารโดยการได้ยินผ่านหู และประมวลผลให้เกิดความหมาย ซึ่งเป็นทักษะแรกและทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะด้านอื่นๆ

ความสำคัญของการฟัง

ยิ่ง ประโกศลันตัง (2545, น.13) การฟังมีความสำคัญต่อคนเราเป็นอย่างมากเพราะ การฟังเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ ถ้าเราฟังและเข้าใจความหมายได้เป็นอย่างดีแล้วสามารถที่จะสื่อความหมายกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แอนเดอร์สัน และลินซ์ (2548 อ้างถึงใน สุภาพร ฉายะรติ, 2552, น.17) อธิบายถึงความสำคัญของการฟัง ว่าหากไม่มีการฟังอาจทำให้การสื่อสารล้มเหลวได้และการฟังทำให้เรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น

ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553, น.23) ได้สรุปว่า ความสำคัญของการฟัง การฟังเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง และเป็นทักษะแรกที่ต้องเรียนรู้ เพราะผู้ฟังจะต้องฟังให้เข้าใจก่อนจึงสามารถพูดโต้ตอบ ทักษะการฟังจึงนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการสื่อสารและการเรียนรู้ทักษะอื่นต่อไป

สรุปได้ว่า การฟัง เป็นทักษะพื้นฐาน ซึ่งต้องทำความเข้าใจในความหมาย เพื่อการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จ และเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะด้านอื่นๆ

ทักษะด้านการพูด

เบญจมาศ กิมสุวรรณ (2544, น.7) ได้สรุปว่า การพูด เป็นความสามารถที่จะแสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดเองในสถานที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด ดังนั้น การใช้ทักษะการพูดจึงต้องฝึกฝนทักษะการฟังด้วย

อัจฉรา วงศ์ไธธร (2544 อ้างถึงใน สมศรี จอมจักร, 2549, น.28) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะทางสังคม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความรู้ องค์ประกอบทางภาษา

และความตระหนักถึงลีลา ตลอดจนสื่อภาษาโดยสื่อที่ไม่ได้เป็นตัวภาษา ภาษาพูด มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยการใช้ลักษณะต่อไปนี้บ่อยครั้งกว่าภาษาเขียน

1. การรวบคำให้สั้น
2. บุรุษสรรพนาม
3. คำถาม
4. คำที่เป็นรูปธรรม
5. คำที่มีพยางค์สั้นๆ
6. การทวนคำ ทวนความ
7. การซ้ำคำ ซ้ำความ
8. การออกอุทาน

นอกจากนี้ โครงสร้างทางภาษายังไม่เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนภาษาเขียน เพราะมีการกล่าวด้วยความลั้งเล การพูดกลับไปกลับมา การเปลี่ยนตัวประธานในข้อความ ฯลฯ

ยิ่ง ประโกลันตัง (2545, น.11) การพูดเป็นทักษะที่แสดงออกทางวาจา เพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยที่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง การสอนทักษะการพูดมีหลายวิธี ซึ่งสามารถนำกิจกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน จะทำให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงในการเรียนรู้ การใช้สื่อเข้ามาช่วยในการพูดจะทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้ดีและเร็วขึ้น

ศศิมาศ พูลทรัพย์ (2551, น.54) สรุปได้ว่า ทักษะการพูด เป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารที่ถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด และความต้องการจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกกับสิ่งต่างๆรอบตัว การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว พูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงความพยายามในการสื่อสาร

ศิริพรรณ ชัชวาลวงศ์ (2551, น.27-28) การพูด หมายถึง การแสดงออกโดยใช้คำพูด สื่อความหมายตามความต้องการของผู้พูด ทั้งนี้ในการพูด ผู้พูดจะต้องรู้จักเลือกใช้ภาษาและกิริยาท่าทางประกอบการพูดที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้ และการมีทักษะการพูดภาษาต่างประเทศในเบื้องต้น ผู้พูดจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์และโครงสร้างของภาษานั้นรวมทั้งสามารถกล่าวถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายเป็นภาษา นั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่น่าสนใจตามลำดับ ซึ่งระดับความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศแบ่งได้หลายระดับ เริ่มจากระดับการออกเสียงและระดับการสื่อสารจากการใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ จนถึงระดับการแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นระดับที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

สุภาพร ฉายะระถิ (2552, น.24) การพูด คือการใช้ถ้อยคำภาษา สำเนียง รวมทั้งท่าทาง ในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร การถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิดของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีผู้ส่งสารและผู้รับสารซึ่งวิธีในการส่งสารนั้นเกิดจากกระบวนการคิด การฝึกฝน และการเลือกใช้ข้อมูล รูปแบบของความหมายในการส่งสาร เพื่อให้เหมาะสมกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และสถานการณ์ ที่ต้องการพูด เพื่อให้การพูดในการสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพ

ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553, น.24) ได้สรุปว่า การพูด เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางการพูด ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันโดยการเลือกใช้คำพูดที่ชัดเจนและเหมาะสมตามสถานการณ์ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจสารที่ต้องการสื่อได้ง่ายขึ้นและทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

พรรณพร ศรีสังข์ (2555, น.50) สรุปว่า การพูด หมายถึง การสื่อความหมายของมนุษย์ โดยการใช้เสียงและกิริยาท่าทางเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก จากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง

ชนิกานต์ ป็องคูหลวง (2556, น.49) ได้สรุปการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการพูด สามารถทำได้ดังนี้ คือ การพูดตอบรับและปฏิเสธ การขอและตอบรับความช่วยเหลือ การแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น การพูดเกี่ยวกับวัน เวลาและการนัดหมาย การให้ข้อมูลและตอบคำถาม การกล่าวสุนทรพจน์ การบรรยายทางวิชาการ การสัมมนาทางวิชาการ และการประชุมทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การพูด เป็นการสื่อความหมายโดยเสียง ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกและความต้องการ จากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง อันเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ซึ่งทักษะการพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร

ความสำคัญของการพูด

อูรารักษ์ สุกจิตวัฒน์ (2552 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์, 2553, น.24) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่า การพูดเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ ในอดีตมนุษย์ใช้วิธีการพูดเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลอื่นด้วยการบอกเล่าต่อกัน จนปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เกิดมีนวัตกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้น เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์แถบบันทึกเสียงและภาพ ซึ่งสื่ออิเล็กทรอนิกส์แพร่หลายอยู่ทั่วประเทศ การส่งผ่านข้อมูลมีความรวดเร็ว ดังนั้น การพูดที่ดีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในด้านต่างๆ และมีอาชีพจำนวนมาก ที่ต้องมีทักษะการพูดที่ดี เช่น ครู อาจารย์ นักการเมือง นักประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

ทักษะด้านการอ่าน

เบญจมาศ กิมสุวรรณ (2544, น.7) ได้สรุปว่า การอ่าน เป็นการเข้าใจความหมายของคำ เป็นการตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษาซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาไปสู่ทักษะอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียน อาจกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่างๆ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 อ้างถึงใน สมศรี จอมจักร, 2549, น.28) กล่าวว่า ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่ต้องการมีพื้นฐาน คือ ความรู้วงศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ

1. ความเข้าใจเนื้อหาตรงตัวอักษร
2. การเรียบเรียงความคิดหรือสาร โดยการจัดประเภท การสังเขป การย่อความ และการสังเคราะห์ความ
3. ความเข้าใจในระดับตีความ โดยสามารถใช้รายละเอียดในเรื่องใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ของเหตุและผล ลักษณะอุปนัยใจคอก การทำนายเหตุการณ์และการตีความภาษาแบบอุปมาอุปมัยได้
4. การประเมิน โดยอาศัยความสามารถตัดสินข้อจริง-เท็จ ข้อเท็จจริง-ข้อคิดเห็น ตลอดจนความเหมาะสมและความตรงโดยใช้เกณฑ์จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2550 อ้างถึงใน มะลิ คงเพชร, 2553, น.16) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือการเข้าใจในถ้อยคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวที่อ่านโดยสามารถอธิบายความหมายของ คำเล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และบอกประเด็นสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550, น.29) การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษร ที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

นงนุช สามัญฤทธิ์ (2551, น.11) การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ ออกมาเป็นคำ เป็นกลุ่มคำและความคิดของผู้อ่านโดยมีประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน ช่วยการคิดอย่างมีเหตุผล ประมวลข้อมูลที่ได้รับเพื่อสรุปให้เกิดความเข้าใจตรงกับผู้เขียนมากที่สุด

ณัฐินี จันทระ (2551, น.25) การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายจากสิ่งที่อ่าน เพื่อเก็บรวบรวมความคิดอย่างมีเหตุผล โดยสามารถแปล ตีความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องในสิ่งที่อ่าน

ศศิมาศ พูลทรัพย์ (2551, น.57) สรุปว่า ทักษะการอ่าน เป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการ แสวงหาความรู้ ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพต้องมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเขียน ความรู้เกี่ยวกับตัว

ภาษา ความสามารถในการตีความ ความรู้รอบตัว และเหตุผลและวิธีการอ่าน อันนำไปสู่จุดมุ่งหมายของเรื่องที่ย่าน

ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553, น.25) ได้สรุปว่า การอ่าน คือการตีความและวิเคราะห์ความหมายสิ่งที่อ่าน ตามจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการแสดงออก เป็นกระบวนการส่งเสริมการพัฒนากระบวนการคิดและมีผลกับการพัฒนาการทางด้านอารมณ์

พรพนพร ศรีสังข์ (2555, น.60) สรุปว่า การอ่าน เป็นการรับรู้ความหมายและการทำความเข้าใจจากตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยผู้อ่านจะต้องตั้งใจและมีสมาธิเก็บสาระสำคัญหรือรวบรวมความคิดที่มีอยู่ในหนังสือนั้นเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

ชนิกานต์ ป็องคูหลวง (2556, น.50) ได้สรุปการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน สามารถทำได้ดังนี้ คือ การอ่านป้ายสินค้าและบริการต่างๆ การอ่านสัญลักษณ์ ประกาศและโฆษณา การอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ นิตยสาร วารสาร การอ่านจับใจความ หนังสือราชการ บทความวิจัย ตำรา รายงานการประชุม และการอ่านสุนทรพจน์เป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นการรับรู้ เข้าใจ ตีความ และวิเคราะห์ความหมายจากตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ตามจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการแสดงออก อันเป็นทักษะสำคัญในการแสวงหาความรู้และช่วยพัฒนาทักษะภาษาไปสู่ทักษะอื่น

ความสำคัญของการอ่าน

เรวดี หิรัญ (2533 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์, 2553, น.25) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็น และมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากในปัจจุบันโอกาสที่เราจะได้เห็นและอ่านมีมากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา มีการรับเอาวิชาการสมัยใหม่เข้ามาพัฒนาประเทศ คนไทยมีโอกาสนในการศึกษาสูงขึ้น ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญมากขึ้น ทักษะการอ่านเป็นเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่การอ่านตัวอักษรออกเท่านั้นแต่ต้องมีความเข้าใจด้วย ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนจากครูผู้สอนจนชำนาญก่อนแล้วจึงสามารถเพิ่มเติมได้จากประสบการณ์ภายนอกห้องเรียน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550, น.32) การอ่านมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อให้เกิดความรู้ ความคิด และการถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นงนุช สามีญฤทธิ (2551, น.13) การอ่าน มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันเป็นอาหารสมองของคนเราที่ได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลินสามารถปรับตัวให้อยู่ได้อย่างปลอดภัยในโลกของการแข่งขันและการสื่อสารไร้พรมแดน

ณัฐฐินี จันทร (2551, น.26) การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบันเพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิด การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทัน ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจารณ์ญาณให้คนเรามีความองอาจทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และความสามารถมากยิ่งขึ้น การอ่านส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทิศทางที่พึงงามได้โดยตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ถึงกัน ให้ประจักษ์ในความจริงอย่างเดียวกัน และสามารถประกอบกิจต่างๆ อันเป็นคุณประโยชน์ร่วมกันได้เป็นอย่างดี หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า การอ่าน นำมนุษย์ผ่านพรมแดนทางภูมิประเทศและวัฒนธรรมขณะเดียวกันการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินในชีวิตมากขึ้น เพราะการอ่านวรรณกรรมดีๆ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่าง

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550, น.30) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน มีดังนี้

1. การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้
2. การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ
3. การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด
4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง
5. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. การอ่านเพื่อการพัฒนาและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ

การอ่านจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อรับการถ่ายทอดเป็นสื่อความคิด เจตนาหรือการทำความเข้าใจให้มีความรู้ ความบันเทิง เกิดการพักผ่อน พัฒนาปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ทักษะด้านการเขียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์, 2553, น.26) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษา การฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารจะเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยคแต่เป็นการเขียนถ้อยคำและสำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับ เรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อสารความหมายได้

เบญจมาศ กิมสุวรรณ (2544, น.7) ได้สรุปว่า การเขียน คือ การเรียบเรียงความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 อ้างถึงใน สมศรี จอมจักร, 2549, น.28) กล่าวว่า ทักษะ การเขียนเป็นระบบของการสื่อความหมายทางสายตา เป็นภาษาเขียนไม่ได้เป็นการถ่ายทอดภาษา พูดออกมาเป็นตัวอักษรบนหน้ากระดาษ ทักษะเขียนประกอบด้วยทักษะกลไกคือ การสะกดตัว การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ทักษะในการใช้วงคำศัพท์ ทักษะใช้ไวยากรณ์ และการคิดอย่างมี เหตุผล ได้แก่ การเรียบเรียงความคิด ตลอดจนความชัดเจนของการสื่อความหมาย

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550, น.67) การเขียน เป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์เป็น การแสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถในการคิด ความรู้สึก จินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนประกอบกัน สมควรจะได้รับฝึกฝนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะป็นงานเขียนรูปแบบใดก็ตาม

ศจีมาศ พูลทรัพย์ (2551, น.61) ได้สรุปว่า ทักษะการเขียน เป็นทักษะทางภาษาขั้นสูง ที่ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกทักษะการฟัง พูดและอ่านมาแล้วเป็นอย่างดี การพัฒนาทักษะการเขียน นั้น ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องที่เขียน มีจุดประสงค์ในการเขียน และมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบ ของภาษาโดยผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนให้ผู้เรียนได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอ เช่น การเขียนคำศัพท์ จากสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน การเขียนตามคำบอก คำศัพท์จากบทเรียน หรือเขียนเรียงความเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างทางภาษา

ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553, น.26) ได้สรุปว่า การเขียน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เขียนผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นที่สามารถแสดงออกถึงวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

พรรณพร ศรีสังข์ (2555, น.75) สรุปว่า การเขียน หมายถึง การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการและประสบการณ์ของผู้เขียนออกมาในรูปแบบลายลักษณ์อักษรหรือ สัญลักษณ์ เพื่อสื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจ

ชนิกานต์ ป้องคูหลวง (2556, น.51) ได้สรุปการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการเขียนสามารถทำได้ดังนี้ คือ การเขียนประวัติและข้อมูลส่วนตัว เขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ บันทึกข้อความ หนังสือราชการ บทความทางวิชาการ ตำรา สุนทรพจน์ การเขียนรายงาน บทความ และการนำเสนอผลงานทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการและ ประสบการณ์ของผู้เขียนออกมาในรูปของลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์ เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาขั้นสูงที่ต้อง ได้รับการฝึกทักษะการฟัง พูด และอ่านมาแล้วเป็นอย่างดีแล้ว

ความสำคัญของการเขียน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550, น.70) และประโยชน์ของการเขียนสื่อความมีความสำคัญ เพราะเป็นวิธีการสื่อสารและมีประโยชน์เนื่องด้วยเป็นการถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ต่างๆของผู้เขียนเป็นหลัก และนอกจากนั้น การเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ ของอารยธรรมมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยด้วย รวมทั้งถ่ายทอดภาพของอดีต ปัจจุบันและอนาคตที่เป็น การจินตนาการ สร้างความรัก ความเข้าใจ ข้อตกลง แนวปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกันของสังคม

จุดมุ่งหมายของการเขียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์, 2550, น.67-68) การเขียนมีจุดมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง
2. การเขียนเพื่ออธิบาย
3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น
4. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ
5. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ
6. การเขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี
7. การเขียนเพื่ออภิหาระ

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2550, น.69) การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่แสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแสดงความรู้ความคิด ความรู้สึก ความสามารถ ประสบการณ์ต่างๆ ของตนให้ผู้อื่นได้รับรู้ความต่างๆ ที่ได้นำเสนอด้วยวิธีการเขียน

สรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายที่เป็นการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก ความสามารถและประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้อื่นได้รับรู้ผ่านตัวอักษร ซึ่งเป็นการเขียน เพื่อเล่าเรื่อง อธิบาย แสดงความคิดเห็น สร้างจินตนาการ โน้มน้าวใจ ล้อเลียนเสียดสี และเพื่ออภิหาระ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุกลีเอลมีโน Guglielmino (1977 อ้างถึงใน อ่ำพล แสนหาญ, 2557, น.53) ศึกษา ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองโดยใช้แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง Self-directed Learning Readiness Scale SDLRS กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 307 คน ซึ่งเป็นกลุ่ม ที่แตกต่างกัน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับ High School Juniors กลุ่มระดับ High School Seniors กลุ่มนักศึกษาในระดับวิทยาลัยที่เรียนเต็มเวลาและกลุ่มนักศึกษาภาคค่ำ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ ต้องมีองค์ประกอบของลักษณะความพร้อมของการเรียนรู้ ใน 8 ประการ คือ การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ รับผิดชอบในการเรียนรู้ ความรักในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ มองอนาคตในแง่ดี รวมทั้งความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษา ระดับพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา

ดร.ณรรณ ปราบพาล (2543 อ้างถึงใน อ่ำพล แสนหาญ, 2557, น.52) ได้ศึกษาวิจัย คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาปริญญาโท ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบทั้ง 8 ด้าน 4 องค์ประกอบอยู่ในระดับสูง คือ การเปิดใจรับโอกาสที่จะเรียนมอง อนาคตในแง่ดีมีความรักที่จะเรียนและมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเององค์ประกอบที่มี ค่าเฉลี่ยระดับปานกลางมี 4 องค์ประกอบ คือ มีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียน มีความคิด สร้างสรรค์มีทักษะที่จำเป็นในการเรียนและการแก้ปัญหาและเชื่อมั่นว่าตนเองเป็นผู้เรียนที่ดีได้ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับต่ำไม่มี เมื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม ตัวอย่าง พบว่า ไม่มีความแตกต่างต่อลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

เส็งยมจิต เรืองมณีชัชวาล (2543) ได้ศึกษาค้นคว้าคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำ ตนเองของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โดยรวม ทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับสูง 5 องค์ประกอบ คือ การเปิดใจรับโอกาสที่จะเรียน การมองอนาคตในแง่ดี มีความรับผิดชอบต่อ การเรียนของตน มีความรักจะเรียนและมีทักษะที่จำเป็นในการเรียนและการแก้ปัญหาในการ เปรียบเทียบตัวแปรอิสระ ด้านเพศ พบว่า นักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชายใน 2 องค์ประกอบ คือ มีความรักที่จะเรียนและมีความคิดสร้างสรรค์ การเปรียบเทียบอายุและลักษณะการประกอบอาชีพ ขณะศึกษาไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จีระวัฒน์ ยวอมรพิทักษ์ (2544) ศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้น ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษามีลักษณะ การเรียนรู้ด้วยตนเองในภาพรวมและทุกด้านองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความวิเคราะห์

ความต้องการของตนเอง ด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน ด้านการประเมินผลการเรียน ด้านการแสวงหาแหล่งวิทยาการ และด้านการวางแผนการเรียน ตามลำดับ

วิภาดา วัฒนนามกุล (2544) ศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนด้วยการนำตนเองสำหรับ นักศึกษาศาสาวิชาชีววิทยาภาควิชาชีววิทยา พบว่า ระบบการเรียนด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาศาสา วิชาชีววิทยาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบ และขั้นตอน 8 ประการ คือ การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียน การเตรียมผู้เรียนและผู้สอน การเตรียมสภาพแวดล้อมในการ เรียน การเตรียมการเรียนด้วยตนเอง การดำเนินการเรียนการสอนและการประเมินการเรียน การสอน ส่วนผลการประเมินระบบการเรียนด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาศาสาวิชาชีววิทยา พบว่า ระบบการเรียนด้วยตนเองที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถส่งผลให้ ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของการประเมินระบบที่กำหนดขึ้น คือ คะแนนเฉลี่ย คุณลักษณะในการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังเรียนโดยใช้ระบบการเรียนด้วยตนเองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย คุณลักษณะในการเรียนด้วยตนเองก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีววิทยาอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนด้วยตนเองผู้เรียนไม่แตกต่างกับคะแนน เกณฑ์เจตคติที่กำหนดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุธาสินี ใจเย็น (2545) ได้ศึกษาวิจัยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนในระบบการศึกษาทางไกล โดยแบ่ง ความสามารถในการเรียนรู้ เป็น 6 ด้าน คือ 1) ความเป็นตัวของตัวเอง 2) ความพร้อมที่จะเรียน 3) การวิเคราะห์ความต้องการ 4) การวางแผนเป้าหมายในการเรียน 5) การแสวงหาแหล่งวิทยาการ 6) การนำข้อมูลไปใช้ได้เหมาะสม ผลการศึกษา พบว่า การประกอบอาชีพ บรรยากาศการเรียน การสอนมีความสัมพันธ์ทางบวก การไม่ประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ทางลบ ส่วนเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนไม่มี ความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตัวแปรที่ส่งผล คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตและ เพศหญิง ทั้ง 4 ตัวแปรนี้สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองได้

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2546, น.103) ได้ศึกษาวิจัยการเรียนรู้อัตโนมัติด้วยการนำตนเองของผู้เรียน การศึกษาต่อเนื่องสายอาชีพ ผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความพร้อม ด้วยวิธีการหาค่าองค์ประกอบของแบบวัดความพร้อมจำนวน 39 ข้อ 11 องค์ประกอบที่สามารถ

นำไปใช้ในการพัฒนาแบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนำไปใช้กับผู้เรียน การศึกษาต่อเนื่องสายอาชีพ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมสายอาชีพ ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ทั้งนี้จะเป็นการช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียน มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงขึ้น

วรรณุช ปัญจะวัตร (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับมาก 3 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการเปิดใจรับโอกาสที่จะเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ด้านความเชื่อมั่นว่าตนเองเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้ และทักษะการแก้ไขปัญหา ด้านการมองอนาคตในแง่ดี ด้านความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียน ด้านมีความรักที่จะเรียน และด้านมีความคิดสร้างสรรค์ ตามลำดับ

กนกวรรณ ศรีลาเลิศ (2549) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคุณลักษณะผู้เรียน กับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่า คุณลักษณะผู้เรียนด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ความตระหนักรู้ภูมิงานในยุทธศาสตร์การอ่าน และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนพฤติกรรมรักการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยคุณลักษณะผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ความตระหนักรู้ภูมิงานในยุทธศาสตร์การอ่าน และพฤติกรรมรักการอ่านกับความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองและเพื่อหาคำนำหนักความสำคัญของปัจจัยคุณลักษณะผู้เรียนแต่ละปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2548 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 587 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบสองขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัด ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถาม วัดลักษณะการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม แบบวัดความตระหนักรู้ภูมิงานในยุทธศาสตร์การอ่าน และ แบบวัดพฤติกรรมรักการอ่าน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8819, .8084, .8817, .9045, และ .8481 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ

ยุพา ธาราตรณีกุล, วิชุดา คำสูงเนิน, และสุภาภรณ์ คำอ่อน (2550) ศึกษาการเปรียบเทียบ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับสูง โดยภาพรวมพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษากับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 อยู่ 7 ด้าน คือ การรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีความคิดสร้างสรรค์ การมีความคิดริเริ่มและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การมองอนาคตในแง่ดี การมีมีโนคติของตนเอง ในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ การสามารถใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และทักษะ การแก้ปัญหา และการมีความรักในการเรียน ขณะที่ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และสุวิฑิตา ประสิทธิ์ธัญกิจ (2553) ศึกษาการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสามารถริเริ่มเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านความรักและ ความต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และมีขั้นตอนเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย ด้านความอดทนในการแสวงหาความรู้ ด้านการประเมินผลตนเองได้อย่างถูกต้องยุติธรรม ด้านการ มีวินัยในตนเองและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ด้านความสามารถในการตั้งคำถามเพื่อการนำไปสู่ ความรู้ที่ต้องการ ด้านความสามารถในการเลือกทักษะเพื่อการเรียนรู้ และด้านการจัด สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการทุ่มเทเพื่อ การเรียนรู้ด้วยความพยายามอย่างเหมาะสม และด้านการแสวงหาคำตอบเพื่อการเรียนรู้ ด้วยตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

ฐิติมา วงศ์บา (2554) ศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อความก้าวหน้า ในสายอาชีพของบุคลากรในกองบัญชาการช่วยรบที่ 3 กองทัพภาคที่ 3 พบว่า 1) ความพร้อม ในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อความก้าวหน้าในสายอาชีพของบุคลากรในกองบัญชาการช่วยรบที่ 3 กองทัพภาคที่ 3 โดยภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อความก้าวหน้าในสายอาชีพของบุคลากรในกองบัญชาการช่วยรบที่ 3 กองทัพภาคที่ 3 อยู่ใน ระดับมาก โดยด้านที่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการมีมีโนคติในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ

รองลงมาคือ ด้านการมองอนาคตในแง่ดีและด้านความรักในการเรียนรู้ ตามลำดับ

2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และเงินเดือน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรกองบัญชาการช่วยรบที่ 3 กองทัพภาคที่ 3 พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และเงินเดือน ที่ต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกด้าน โดยบุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ต่างกันมีการเรียนรู้ด้วยตนเองแตกต่างกัน ซึ่งระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่มากขึ้นจะช่วยเพิ่มความมั่นใจ ความสามารถ ความน่าเชื่อถือ และ ความรับผิดชอบ กล่าวคือคนที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานมากกว่าน่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่าคนที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานน้อยกว่า

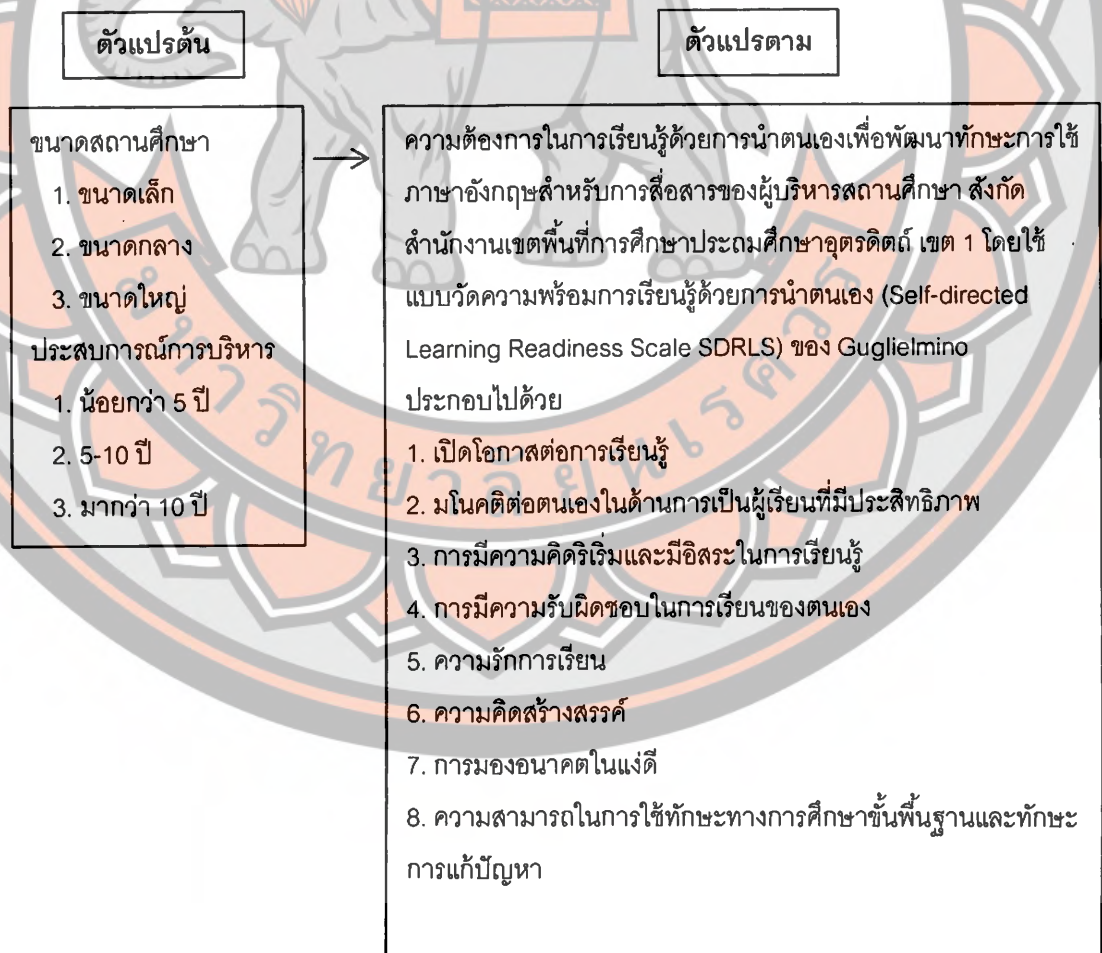
3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านองค์การ 2 ด้าน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับปัจจัยด้านองค์การไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ

อรทัย ชายอินทร์ (2554) ศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมองอนาคตในแง่ดี 2) ด้านการเปิดโอกาสในการเรียนรู้ 3) ด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ 4) ด้านการรักการเรียนรู้ 5) ด้านการมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง 6) ด้านมโนภาพต่อตนเองด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 7) ด้านความสามารถใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้ และทักษะแก้ปัญหา 8) ด้านความคิดสร้างสรรค์

อำพล แสนหาญ (2557) ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครูการศึกษาออกโรงเรียนตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า 1) การศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครูการศึกษาออกโรงเรียนตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมองอนาคตในแง่ดี 2) ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครูการศึกษาออกโรงเรียนตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ประสบการณ์และระดับการศึกษาต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สรุปผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ Guglielmino โดยใช้แบบวัดความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning Readiness Scale SDRLS) ซึ่งประกอบด้วย 1) เปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) มโนคติต่อตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) การมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง 5) ความรักการเรียน 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา รวมทั้งทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อความสอดคล้องของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับบุคคล ทั้งด้านพฤติกรรม ทักษะ คุณลักษณะ ล้วนแต่มีผลต่อการพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรดิตต์ เขต 1 ดังภาพ 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 โดยมีการดำเนินงานตามประเด็น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยค้นคว้า
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 175 โรงเรียน รวมจำนวนประชากร 175 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เนื่องจากมีจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) จึงใช้ตารางสุ่มของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 เอื้อมพร หลินเจริญ, 2554, น.142) จำนวน 123 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนแต่ละอำเภอแล้วดำเนินการสุ่มอย่างง่าย โดยมีรายละเอียดดังตาราง

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอต่างๆ ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ที่	อำเภอ	ประชากร	ตัวอย่าง	จำแนกตามขนาดโรงเรียน					
				ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
				ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง
1	เมือง	61	43	44	31	16	11	1	1
2	ตรอน	23	16	15	11	8	6	-	-
3	พิชัย	48	33	32	22	13	9	3	2
4	ลับแล	24	17	19	13	5	3	-	-
5	ทอง	19	14	11	8	7	5	1	1
	แสนขัน								
	รวม	175	123	121	85	49	34	5	4

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ปี 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยให้น้ำหนักคะแนนมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยจากข้อมูลที่ศึกษา เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสังเคราะห์ตัวแปรลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 8 ด้าน
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่กำหนด
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
6. หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะโดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย
 - 6.1. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ภัคติวังศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - 6.2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - 6.3. ว่าที่ร้อยตรี ดร.ทวิทรัพย์ เขยผักแว่น หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - 6.4. ดร.ไท พานนนท์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1
 - 6.5. นายสุนทร อองกุลนะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1
7. นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence: IOC) โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง/สอดคล้อง/ตรงกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง แน่ใจว่ายังไม่ถูกต้อง/สอดคล้อง/ตรงกับวัตถุประสงค์

แล้วเลือกเฉพาะคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาเป็นข้อคำถาม ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)

8. นำเครื่องมือที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

9. ผู้ศึกษาขอหนังสือจากอธิการบดีแจ้งต่อผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดสอบเครื่องมือ (Try Out) กับกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach ได้ค่าเฉลี่ย 0.90

10. นำเครื่องมือที่ได้ไปทดสอบใช้กับกลุ่มตัวอย่างนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

11. จัดเตรียมเครื่องมือหรือแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในลำดับขั้นตอนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรถึงผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการมอบแบบสอบถามให้กับผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ขอความอนุเคราะห์จากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจาก ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 108 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.80

4. ผู้ศึกษาค้นคว้านำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และหาค่าทางสถิติของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

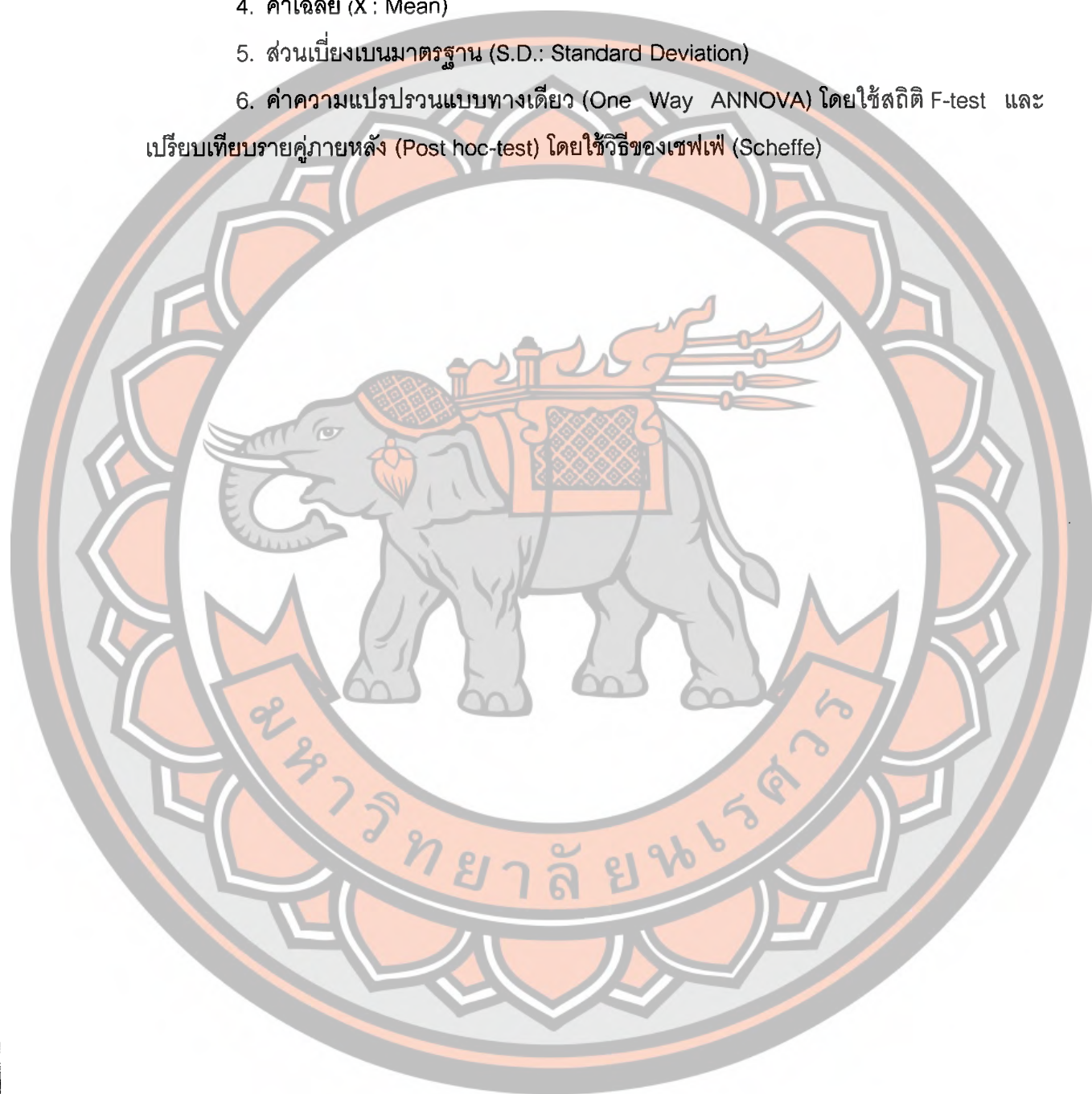
1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ระดับปฏิบัติ ดังนี้ (เสกสรร มิ่งจันทิก, 2556, น.40)
 - ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. เปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ตามตัวแปร ขนาดของสถานศึกษา ใช้วิธีทดสอบค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) โดยใช้สถิติ F-test และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง (Post hoc-test) โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)
4. เปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ใช้วิธีทดสอบค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) โดยใช้สถิติ F-test และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง (Post hoc-test) โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item-objective congruence)
2. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. ร้อยละ (Percentage)
4. ค่าเฉลี่ย (\bar{X} : Mean)
5. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.: Standard Deviation)
6. ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANNOVA) โดยใช้สถิติ F-test และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง (Post hoc-test) โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัย การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ผู้วิจัยนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

% แทน ร้อยละ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

* แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Sig แทน ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

F แทน ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	90	83.3
หญิง	18	16.7
รวม	108	100
ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	74	68.5
ขนาดกลาง	30	27.8
ขนาดใหญ่	4	3.7
รวม	108	100
ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	91	84.3
รักษาการฯ	17	15.7
รวม	108	100
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	6	5.6
5-10 ปี	18	16.7
10 ปี ขึ้นไป	84	77.8
รวม	100	100
รวมทั้งสิ้น	108	100

จากตาราง 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาเป็นเพศหญิงจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 74 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 30 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ซึ่งจำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 และรักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 โดยผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่

มีประสบการณ์การบริหาร 10 ปีขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมา มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 โดยภาพรวม

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
1.การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้	3.63	0.73	มาก
2.การมีอุดมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	3.57	0.71	มาก
3.การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้	3.34	0.74	ปานกลาง
4.การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง	3.47	0.74	ปานกลาง
5.ความรักการเรียนรู้	3.51	0.73	มาก
6.ความคิดสร้างสรรค์	3.35	0.72	ปานกลาง
7.การมองอนาคตในแง่ดี	3.66	0.67	มาก
8.ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา	3.34	0.72	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.49	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารทั้ง 8 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมา คือ ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ และด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.34$)

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
1.ท่านสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆตัวท่านเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.83	0.91	มาก
2.ท่านยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.52	1.05	มาก
3.ท่านมีความอดทน รอได้ แม้จะต้องใช้เวลานาน เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.73	0.87	มาก
4.ท่านมีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส	3.85	0.84	มาก
5.ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มากมายที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเองในแต่ละปี	3.59	0.93	มาก
6.ท่านสามารถนำข้อผิดพลาดจากการสื่อสารกับชาวต่างชาติมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ	3.37	1.00	ปานกลาง
7.ท่านพึงพอใจกับเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ของตนเองในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเอง	3.53	0.92	มาก
8.ท่านติดตามสถานการณ์ ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆเพื่อให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	3.65	0.89	มาก
รวมเฉลี่ย	3.63	0.73	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ในด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 4

มีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมา คือ ข้อที่ 1 สามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆตัว เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 6 สามารถนำข้อผิดพลาดจากการสื่อสารกับชาวต่างชาติมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.37$)

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคุดัดดี เขต 1 ด้านที่ 2 การมีอัธมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
9.ท่านตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในเรื่องใดท่านจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้	3.65	0.86	มาก
10.ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เสมอ แม้จะมีภารกิจมาก	3.30	0.96	ปานกลาง
11.ท่านเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการอ่านภาษาอังกฤษมาก	3.38	0.82	ปานกลาง
12.ท่านพร้อมสื่อสารกับครูต่างชาติในสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร แม้ไม่แน่ใจว่าผลจะเป็นอย่างไร	3.53	0.93	มาก
13.ท่านตระหนักดีถึงความสำคัญของการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	4.02	0.83	มาก
14.ท่านมีการจัดลำดับการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นระบบในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.48	0.85	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
15.ท่านสนใจ ศึกษา ค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาทักษะการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้อย่างเต็มที่	3.67	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	3.57	0.71	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ในด้านการมีอัธยาศัยสนับสนุนด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 13 ตระหนักดีถึงความสำคัญของการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมา คือ ข้อที่ 15 สนใจ ศึกษา ค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาทักษะการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 10 สามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เสมอ แม้จะมีภารกิจมาก ($\bar{X} = 3.30$)

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
16.ท่านพร้อมที่จะคิดหาวิธีการแปลกใหม่ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของท่านได้	3.65	0.86	มาก
17.ท่านวางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร	3.38	0.90	ปานกลาง
18.ท่านมีทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ และทำความเข้าใจ สิ่งต่างๆ ได้ดี	3.25	0.92	ปานกลาง
19.ท่านมีความสามารถในการเผชิญปัญหาที่มีความซับซ้อน ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้ อย่างคล่องแคล่ว	3.11	0.88	ปานกลาง
20.ท่านสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ การสื่อสารและทำงานด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี	3.29	0.85	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.34	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ในด้านการมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 16 พร้อมที่จะคิดหาวิธีการแปลกใหม่ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของได้ ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมา คือ ข้อที่ 17 วางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.38$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 19 มีความสามารถ ในการเผชิญปัญหาที่มีความซับซ้อนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 3.11$)

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 4 การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
21. ท่านฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ	3.31	0.96	ปานกลาง
22. เมื่อท่านต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษท่านจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆให้ได้	3.53	0.84	มาก
23. ท่านสามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม	3.54	0.81	มาก
24. ท่านมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.54	0.89	มาก
25. ท่านอดทนต่อความยากลำบากในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.50	0.88	ปานกลาง
26. ท่านสามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ตามเวลาที่กำหนด	3.40	0.94	ปานกลาง
27. ท่านมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก	3.53	0.85	มาก
28. ท่านสามารถประเมินและปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ดี	3.45	0.88	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.47	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ในด้านการยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 23 สามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม และข้อที่ 24 มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมา คือ ข้อที่ 22

เมื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ไปได้ และข้อที่ 27 มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 21 ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.31$)

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 5 ความรักการเรียนรู้

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
29.ท่านมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.62	0.83	มาก
30.ท่านมีความพร้อม และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ	3.63	0.90	มาก
31.ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ	3.39	0.91	ปานกลาง
32.ท่านค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอย่างสนุกสนาน และมีความสุข	3.47	0.86	ปานกลาง
33.ท่านพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างกระตือรือร้นตลอดเวลา	3.37	0.93	ปานกลาง
34.ท่านมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้ในการสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ	3.29	0.82	ปานกลาง
35.ท่านให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.83	0.76	มาก
36.ท่านกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้อื่น	3.50	0.89	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.51	0.73	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร ในด้านความรักการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 35 ให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมา คือ ข้อที่ 30 มีความพร้อม และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 34 มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้ในการสื่อสารด้วยภาษาพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.29$)

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 6 ความคิดสร้างสรรค์

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
37.ท่านคิดค้นสิ่งใหม่ในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูด และเขียนด้วยตนเอง แม้จะยังไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงก็ตาม	3.29	0.84	ปานกลาง
38.ท่านมีความสามารถในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษและนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงเสมอ	3.22	0.87	ปานกลาง
39.ท่านกล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.36	0.79	ปานกลาง
40.ท่านสามารถนำสิ่งที่ท่านคิดวิเคราะห์ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารให้เกิดผลได้	3.34	0.84	ปานกลาง
41.ท่านชอบแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่นเพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารตลอดเวลา	3.25	0.82	ปานกลาง
42.ท่านรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและ พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง	3.66	0.78	มาก
รวมเฉลี่ย	3.35	0.72	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ในด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 42 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมา คือ ข้อที่ 39 กล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.36$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 38 มีความสามารถในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงเสมอ ($\bar{X} = 3.22$)

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
43. ท่านเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร อยู่ตลอดเวลา	3.28	0.98	ปานกลาง
44. ท่านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ท่านเรียนรู้ในปัจจุบันกับ เป้าหมายในอนาคตได้	3.40	0.87	ปานกลาง
45. ท่านต้องการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวเอง	3.68	0.82	มาก
46. ท่านชอบสถานการณ์ การเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของท่าน	3.63	0.78	มาก
47. ท่านคิดว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย มิใช่สัญญาณให้ท่าน หยุดกระทำการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร	3.59	0.77	มาก
48. ท่านตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับ การสื่อสารเพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเองและองค์กร	3.80	0.79	มาก
49. ท่านเชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำ เป็นอย่างมากในอนาคต	4.22	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	3.66	0.67	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ในด้านการมองอนาคตในแง่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 49 เชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมา คือ ข้อที่ 48 ตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเองและองค์กร ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 43 เรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X} = 3.28$)

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา

รายการ	n=108		ระดับความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
50.ท่านมักจดบันทึกสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ	3.43	0.94	ปานกลาง
51.ท่านรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง	3.66	0.90	มาก
52.ท่านสามารถค้นหาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่ท่านต้องการได้ดี	3.45	0.87	ปานกลาง
53.ท่านทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น	3.58	0.82	มาก
54.ท่านสามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดี	3.30	0.82	ปานกลาง
55.ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้	3.50	0.86	ปานกลาง

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	n=108		ระดับ ความพร้อม
	\bar{X}	S.D.	
56.ท่านติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ด้วยการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	2.66	1.07	ปานกลาง
57.ท่านนำความรู้ที่ได้แลกเปลี่ยนกับผู้อื่นไปปรับปรุง พัฒนา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอยู่ เสมอ	3.11	0.91	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.34	0.72	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับการสื่อสาร ในด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะ
การแก้ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับ
จากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 51 รู้ลึกสนุกรสนานเมื่อได้ฝึกพูด
และแก้ปัญหาลittle เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง
($\bar{X} = 3.66$) รองลงมา คือ ข้อที่ 53 ทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.58$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ
ข้อที่ 56 ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ด้วยการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ
($\bar{X} = 2.66$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1.การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้	3.57	0.72	3.83	0.69	3.41	1.16	1.57	0.21	-
2.การมีอุดมทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	3.54	0.70	3.72	0.67	3.14	1.09	1.52	0.22	-
3.การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้	3.29	0.74	3.46	0.72	3.25	1.11	0.58	0.56	-
4.การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง	3.48	0.75	3.50	0.69	3.16	1.15	0.39	0.68	-
5.ความรักการเรียนรู้	3.49	0.73	3.61	.69	3.28	1.08	0.50	0.61	-
6.ความคิดสร้างสรรค์	3.31	0.69	3.48	0.74	3.21	1.18	0.71	0.49	-
7.การมองอนาคตในแง่ดี	3.63	0.68	3.80	0.57	3.14	1.01	2.00	0.14	-
8.ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา	3.28	0.73	3.52	0.64	3.06	1.05	1.49	0.23	-
รวมเฉลี่ย	3.45	0.67	3.62	0.61	3.21	1.09	1.06	0.35	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1. ท่านสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆตัวท่านเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.69	0.87	4.27	0.83	3.25	1.26	5.57*	0.01	2>1
2. ท่านยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.43	1.06	3.73	1.01	3.50	1.29	0.87	0.42	-
3. ท่านมีความอดทน รอได้ แม้จะต้องใช้เวลานาน เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.64	0.88	3.97	0.76	3.75	1.26	1.56	0.21	-

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
4. ท่านมีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส	3.88	0.84	3.87	0.82	3.25	0.96	1.07	0.35	-
5. ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่มากมายที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเองในแต่ละปี	3.54	0.91	3.73	0.94	3.50	1.29	0.48	0.62	-
6. ท่านสามารถนำข้อผิดพลาดจากการสื่อสารกับชาวต่างชาติมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ	3.31	0.96	3.53	1.07	3.25	1.26	0.55	0.58	-
7. ท่านพึงพอใจกับเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ของตนเองในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเอง	3.41	0.91	3.83	0.87	3.50	1.29	2.36	0.10	-
8. ท่านติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	3.65	0.83	3.70	0.95	3.25	1.50	0.45	0.64	-
รวมเฉลี่ย	3.57	0.72	3.83	0.69	3.41	1.16	1.57	0.21	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 สามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆตัวเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลาง กับสถานศึกษาขนาดเล็ก มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านการมีอัตรมาโนทัศน์ ด้านที่ 2 การเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก n = 74		ขนาดกลาง n = 30		ขนาดใหญ่ n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
9.ท่านตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในเรื่องใดท่านจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้	3.59	0.86	3.87	0.82	3.00	0.82	2.32	0.10	-
10.ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เสมอ แม้จะมีการทักเถามาก	3.28	0.97	3.40	0.93	2.75	0.96	0.83	0.44	-

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
11.ท่านเป็นผู้เรียนที่มี ประสิทธิภาพมากขึ้นจากการ อ่านภาษาอังกฤษมาก	3.32	0.78	3.57	0.90	3.00	0.82	1.40	0.25	-
12.ท่านพร้อมสื่อสารกับครู ต่างชาติในสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร แม้ไม่แน่ใจ ว่าผลจะเป็นอย่างไร	3.49	0.95	3.70	0.79	3.00	1.41	1.23	0.30	-
13.ท่านตระหนักดีถึง ความสำคัญของการเข้าถึง แหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร	4.01	0.84	4.10	0.76	3.50	1.29	0.92	0.40	-
14.ท่านมีการจัดลำดับการ เรียนรู้ของตนเองอย่างเป็น ระบบในการพัฒนาทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษสำหรับการ สื่อสาร	3.41	0.81	3.67	0.88	3.50	1.29	1.01	0.37	-
15.ท่านสนใจ ศึกษาค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะ ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนา ทักษะการพัฒนาภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ท่าน ต้องการเรียนรู้อย่างเต็มที่	3.65	0.80	3.77	0.68	3.25	1.50	0.80	0.45	-
รวมเฉลี่ย	3.54	0.70	3.72	0.67	3.14	1.09	1.52	0.22	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านการมีอัตมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพในภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
16.ท่านพร้อมที่จะคิดหาวิธีการ แปลกใหม่ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของท่านได้	3.64	0.87	3.73	0.83	3.25	0.96	0.58	0.56	-
17.ท่านวางแผนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร	3.35	0.91	3.43	0.86	3.50	1.29	0.12	0.89	-
18.ท่านมีทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ และทำความเข้าใจ สิ่งต่างๆ ได้ดี	3.18	0.88	3.40	0.97	3.50	1.29	0.79	0.46	-

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
19.ท่านมีความสามารถในการ เผชิญปัญหาที่มีความซับซ้อน ในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว	3.04	0.85	3.27	0.91	3.25	1.26	0.76	0.47	-
20.ท่านสามารถพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษสำหรับ การสื่อสารและทำงานด้วย ตนเองได้เป็นอย่างดี	3.24	0.87	3.47	0.78	2.75	0.96	1.57	0.21	-
รวมเฉลี่ย	3.29	0.74	3.46	0.72	3.25	1.11	0.58	0.56	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านการมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 4 การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
21. ท่านฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ	3.27	0.96	3.50	0.97	2.75	0.96	1.33	0.27	-
22. เมื่อท่านต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษท่านจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้	3.54	0.83	3.53	0.82	3.25	1.26	0.23	0.80	-
23. ท่านสามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม	3.55	0.78	3.53	0.86	3.25	1.26	0.26	0.77	-
24. ท่านมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.55	0.88	3.53	0.90	3.25	1.26	0.22	0.80	-
25. ท่านอดทนต่อความยากลำบากในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.51	0.86	3.50	0.90	3.25	1.26	0.17	0.85	-
26. ท่านสามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ตามเวลา	3.38	0.95	3.47	0.90	3.25	1.26	0.14	0.87	-

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
27. ท่านมีความกระตือรือร้น ในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาอังกฤษสำหรับการ การสื่อสารของตนเองอย่างมาก	3.55	0.86	3.53	0.82	3.00	0.82	0.81	0.45	-
28. ท่านสามารถประเมินและ ปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของตนเองได้ดี	3.47	0.85	3.43	0.94	3.25	1.26	0.13	0.88	-
รวมเฉลี่ย	3.48	0.75	3.50	0.69	3.16	1.15	0.39	0.68	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านการยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองในภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 5 ความรักการเรียนรู้

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
29.ท่านมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.61	0.82	3.70	0.79	3.25	1.26	0.54	0.58	-
30.ท่านมีความพร้อมและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ	3.59	0.95	3.77	0.73	3.25	1.26	0.75	0.47	-
31.ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ	3.38	0.86	3.43	1.01	3.25	1.26	0.09	0.92	-
32.ท่านค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอย่างสนุกสนาน และมีความสุข	3.42	0.83	3.60	0.89	3.50	1.29	0.47	0.63	-
33.ท่านพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างกระตือรือร้นตลอดเวลา	3.30	0.92	3.53	0.97	3.50	1.00	0.72	0.49	-
34.ท่านมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้ในการสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ	3.26	0.83	3.40	0.81	3.00	0.82	0.57	0.56	-

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
35. ท่านให้ความสำคัญ และส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รัก การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการ การสื่อสารอยู่เสมอ	3.84	0.76	3.90	0.71	3.25	0.96	1.32	0.27	-
36. ท่านกระทำตนเป็น แบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ด้วย ตนเองในด้านการพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้อื่น	3.50	0.90	3.53	0.82	3.25	1.50	0.18	0.84	-
รวมเฉลี่ย	3.49	0.73	3.61	0.69	3.28	1.08	0.50	0.61	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาด้านความรักการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 6 ความคิดสร้างสรรค์

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
37.ท่านคิดค้นสิ่งใหม่ในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและเขียนด้วยตนเอง แม้จะยังไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงก็ตาม	3.24	0.81	3.40	0.89	3.25	1.26	0.37	0.69	-
38.ท่านมีความสามารถในการแก้ไขดัดแปลง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงเสมอ	3.16	0.78	3.37	1.03	3.25	1.26	0.59	0.56	-
39.ท่านกล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.31	0.79	3.50	0.73	3.25	1.26	0.65	0.53	-
40.ท่านสามารถนำสิ่งที่ท่านคิดวิเคราะห์ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารให้เกิดผลได้	3.27	0.83	3.53	0.82	3.25	1.26	1.06	0.35	-
41.ท่านชอบแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารตลอดเวลา	3.19	0.79	3.43	0.90	3.00	0.82	1.14	0.33	-

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
42.ท่านรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและ พัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของตนเอง	3.68	0.74	3.67	0.80	3.25	1.26	0.6	0.6	-
รวมเฉลี่ย	3.31	0.69	3.48	0.74	3.21	1.18	0.71	0.49	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านความรักการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
43.ท่านเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา	3.19	0.96	3.57	1.01	2.75	0.96	2.22	0.11	-
44.ท่านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ท่านเรียนรู้ในปัจจุบันกับเป้าหมายในอนาคตได้	3.35	0.87	3.57	0.90	3.00	0.82	1.08	0.34	-
45.ท่านต้องการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวเอง	3.69	0.78	3.73	0.91	3.00	0.82	1.46	0.24	-
46.ท่านขอใบสถานการณ์การเรียนรู้ที่ทำทนายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของท่าน	3.59	0.77	3.73	0.74	3.50	1.29	0.39	0.68	-
47.ท่านคิดว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ทำทนาย มิใช่สัญญาณให้ท่านหยุดกระทำการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.57	0.80	3.67	0.66	3.50	1.29	0.20	0.82	-
48.ท่านตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเอง	0.80	0.09	0.71	0.13	1.26	0.63	1.22	0.30	-

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
49. ท่านเชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในขนาด	4.20	0.81	4.43	0.63	3.00	0.82	6.28*	0.00	1,2>3
รวมเฉลี่ย	3.63	0.68	3.80	0.57	3.14	1.01	2.00	0.14	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านการมองอนาคตในแง่ดี โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 49 เชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
50.ท่านมักจดบันทึกสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ	3.41	0.96	3.53	0.90	3.00	0.82	0.62	0.54	-
51.ท่านรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง	3.64	0.87	3.77	0.94	3.25	1.26	0.65	0.52	-
52.ท่านสามารถค้นหาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่ท่านต้องการได้ดี	3.38	0.81	3.70	0.92	3.00	1.41	2.07	0.13	-
53.ท่านทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น	3.57	0.83	3.73	0.74	2.75	0.96	2.65	0.08	-
54.ท่านสามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดี	3.18	0.82	3.63	0.76	3.00	0.82	3.75*	0.03	2>1

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการ	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่				
	n = 74		n = 30		n = 4				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
55.ท่านสามารถสืบค้นข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้	3.38	0.86	3.83	0.75	3.25	1.26	3.30*	0.04	2>1
56.ท่านติดต่อสื่อสาร กับชาวต่างชาติด้วยการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร อยู่เสมอ	2.58	1.05	2.77	1.10	3.25	1.26	0.96	0.39	-
57.ท่านนำความรู้ที่ได้ แลกเปลี่ยนกับผู้อื่นไปปรับปรุง พัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของตนเองอยู่เสมอ	3.09	0.92	3.17	0.91	3.00	0.82	0.10	0.91	-
รวมเฉลี่ย	3.28	0.73	3.52	0.64	3.06	1.05	1.49	0.23	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 54 สามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและ ข้อที่ 55 สามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้ ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็ก มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี n = 6		5-10 ปี n = 18		มากกว่า 10 ปี n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1.การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้	3.25	1.01	3.96	0.63	3.59	0.72	2.80	0.07	-
2.การมีอัฒมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	3.26	0.77	3.78	0.59	3.55	0.73	1.36	0.26	-
3.การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้	2.97	0.71	3.47	0.56	3.33	0.78	1.02	0.37	-
4.การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง	3.23	0.66	3.78	0.54	3.43	0.77	2.13	0.12	-
5.ความรักการเรียนรู้	3.25	0.55	3.67	0.61	3.50	0.76	0.81	0.45	-
6.ความคิดสร้างสรรค์	2.92	0.62	3.59	0.58	3.33	0.74	2.18	0.12	-
7.การมองอนาคตในแง่ดี	3.26	0.49	3.87	0.59	3.64	0.68	2.00	0.14	-
8.ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และทักษะการแก้ปัญหา	2.88	0.65	3.51	0.57	3.33	0.75	1.75	0.18	-
รวมเฉลี่ย	3.14	0.56	3.71	0.51	3.47	0.70	1.91	0.15	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ ในภาพรวมและรายด้าน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี n = 6		5-10 ปี n = 18		มากกว่า 10 ปี n = 84				
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1.ท่านสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบตัวท่านเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.67	1.37	4.00	0.84	3.81	0.90	0.42	0.66	-
2.ท่านยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.17	1.47	4.22	0.88	3.39	1.01	5.34*	0.01	2>3
3.ท่านมีความอดทน รอได้ แม้จะต้องใช้เวลานาน เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.33	1.03	3.83	0.86	3.74	0.87	0.75	0.48	-

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
4. ท่านมีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส	3.67	0.82	4.33	0.59	3.76	0.86	3.76*	0.03	2>3
5. ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่มากมายที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเองในแต่ละปี	3.00	0.89	3.78	0.73	3.60	0.96	1.60	0.21	-
6. ท่านสามารถนำข้อผิดพลาดจากการสื่อสารกับชาวต่างชาติมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ	3.00	1.41	3.83	0.79	3.30	0.99	2.64	0.08	-
7. ท่านพึงพอใจกับเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ของตนเองในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเอง	2.83	0.98	3.67	0.84	3.55	0.92	1.96	0.15	-
8. ท่านติดตามสถานการณ์ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	3.33	0.82	4.00	0.69	3.60	0.92	1.97	0.14	-
รวมเฉลี่ย	3.25	1.01	3.96	0.63	3.59	0.72	2.80	0.07	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 2 ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ และข้อที่ 4 มีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 2 การมีอัธมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี n = 6		5-10 ปี n = 18		มากกว่า 10 ปี n = 84				
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
9. ท่านตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในเรื่องใด ท่านจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้	3.50	1.05	4.06	0.73	3.57	0.85	2.53	0.08	-
10. ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เสมอ แม้จะมีภารกิจมาก	3.00	1.26	3.56	0.98	3.26	0.93	1.00	0.37	-

ตาราง 24 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)	(2)	(3)						
	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี						
	n = 6	n = 18	n = 84						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
11. ท่านเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิ ภาพมากขึ้นจากการอ่าน ภาษาอังกฤษมาก	2.83	0.75	3.50	0.86	3.39	0.81	1.56	0.21	-
12. ท่านพร้อมสื่อสารกับครู ต่างชาติในสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร แม้ไม่แน่ใจ ว่าผลจะเป็นอย่างไร	3.33	1.03	3.67	0.77	3.51	0.96	0.34	0.71	-
13. ท่านตระหนักดีถึงความ สำคัญของการเข้าถึงแหล่ง เรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษสำหรับ การสื่อสาร	3.50	0.84	4.22	0.73	4.01	0.84	1.73	0.18	-
14. ท่านมีการจัดลำดับการ เรียนรู้ของตนเองอย่างเป็น ระบบในการพัฒนาทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษสำหรับการ สื่อสาร	3.00	0.63	3.72	0.57	3.46	0.90	1.73	0.18	-
15. ท่านสนใจ ศึกษา ค้นคว้า การเรียนรู้รูปแบบที่จะ ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนา ทักษะการพัฒนาภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ท่าน ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมที่	3.67	0.52	3.72	0.83	3.65	0.81	0.05	0.95	-
รวมเฉลี่ย	3.26	0.77	3.78	0.59	3.55	0.73	1.36	0.26	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามจำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านการมีอัตมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี n = 6	5-10 ปี n = 18	5-10 ปี n = 18	5-10 ปี n = 18	มากกว่า 10 ปี n = 84	มากกว่า 10 ปี n = 84			
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
16.ท่านพร้อมที่จะคิดหาวิธีการ แปลกใหม่ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของท่านได้	3.17	0.98	3.83	0.62	3.64	0.89	1.38	0.26	-
17.ท่านวางแผนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร	3.50	1.05	3.33	0.91	3.38	0.90	0.08	0.93	-
18.ท่านมีทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษและเข้าใจสิ่งต่างๆ	3.00	0.89	3.22	0.81	3.27	0.95	0.26	0.78	-

ตาราง 25 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)	(2)		(3)					
	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี					
	n = 6	n = 18		n = 84					
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
19.ท่านมีความสามารถในการ เผชิญปัญหาที่มีความซับซ้อน ในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ได้อย่างคล่องแคล่ว	2.33	1.03	3.33	0.77	3.12	0.87	3.04	0.05	-
20.ท่านสามารถพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษสำหรับการ สื่อสารและทำงานด้วยตนเองได้ เป็นอย่างดี	2.83	0.98	3.61	0.61	3.25	0.88	2.27	0.11	-
รวมเฉลี่ย	2.97	0.71	3.47	0.56	3.33	0.78	1.02	0.37	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามจำนวนประสบการณ์การบริหารด้านการมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 4 การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี n = 6		5-10 ปี n = 18		มากกว่า 10 ปี n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
21. ท่านฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ	3.00	0.89	3.50	0.79	3.30	1.00	0.66	0.52	-
22. เมื่อท่านต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษท่านจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้	2.67	0.82	3.78	0.65	3.54	0.84	4.22*	0.02	2>1
23. ท่านสามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม	3.33	0.82	3.78	0.65	3.50	0.84	1.06	0.35	-
24. ท่านมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.17	0.75	3.89	0.76	3.49	0.91	2.09	0.13	-
25. ท่านอดทนต่อความยากลำบากในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	3.67	1.03	3.89	0.68	3.40	0.89	2.42	0.09	-

ตาราง 26 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)	(2)	(3)						
	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี						
	n = 6	n = 18	n = 84						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
26.ท่านสามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ตามเวลาที่กำหนด	3.33	1.21	3.72	0.67	3.33	0.96	1.30	0.28	-
27.ท่านมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก	3.50	0.84	3.83	0.62	3.46	0.88	1.42	0.25	-
28.ท่านสามารถประเมินและปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ดี	3.17	0.98	3.89	0.58	3.38	0.90	2.91	0.06	-
รวมเฉลี่ย	3.23	0.66	3.78	0.54	3.43	0.77	2.13	0.12	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านการยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองโดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 22 เมื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี และ น้อยกว่า 5 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 5 ความรักการเรียนรู้

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
29.ท่านมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	3.33	0.52	3.89	0.58	3.58	0.88	1.40	0.25	-
30.ท่านมีความพร้อม และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ	3.00	0.89	4.00	0.69	3.60	0.92	3.16	0.05	-
31.ท่านเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ	3.17	0.98	3.50	0.79	3.38	0.93	0.32	0.73	-
32.ท่านค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอย่างสนุกสนาน และมีความสุข	3.33	0.82	3.56	0.86	3.46	0.87	0.16	0.85	-
33.ท่านพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างกระตือรือร้นตลอดเวลา	3.17	0.98	3.50	0.79	3.36	0.96	0.32	0.73	-

ตาราง 27 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
34. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติได้ในการสื่อสาร ด้วยการพูดภาษาอังกฤษ	3.00	0.63	3.44	0.86	3.27	0.83	0.70	0.50	-
35. ท่านให้ความสำคัญและ ส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รักการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร อยู่เสมอ	3.33	0.52	3.89	0.58	3.86	0.79	1.42	0.25	-
36. ท่านกระทำตนเป็น แบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ด้วย ตนเองในด้านการพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้อื่น	3.67	1.03	3.56	0.92	3.48	0.88	0.17	0.85	-
รวมเฉลี่ย	3.25	0.55	3.67	0.61	3.50	0.76	0.81	0.45	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามจำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านความรักการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 6 ความคิดสร้างสรรค์

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)	(2)	(3)						
	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี						
	n = 6	n = 18	n = 84						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
37.ท่านคิดค้นสิ่งใหม่ในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและเขียนด้วยตนเอง แม้จะยังไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงก็ตาม	3.17	0.75	3.39	0.85	3.27	0.86	0.20	0.82	-
38.ท่านมีความสามารถในการแก้ไขดัดแปลง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จ ลุล่วงเสมอ	2.83	0.75	3.39	0.70	3.21	0.91	0.94	0.40	-
39.ท่านกล้าคิดกล้าทำ เรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.00	0.63	3.78	0.73	3.30	0.79	3.56*	0.03	-
40.ท่านสามารถนำสิ่งที่ท่านคิดวิเคราะห์ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารให้เกิดผลได้	3.00	0.89	3.56	0.62	3.32	0.88	1.09	0.34	-
41.ท่านชอบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับบุคคลอื่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	2.83	0.41	3.44	0.70	3.24	0.86	1.29	0.28	-

ตาราง 28 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
42. ท่านรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุง และพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับการ สื่อสารของตนเอง	2.67	0.82	4.00	0.59	3.65	0.75	7.46*	0.00	3,2>1
รวมเฉลี่ย	2.92	0.62	3.59	0.58	3.33	0.74	2.18	0.12	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 39 กล่าวคือกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ สำหรับข้อที่ 42 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารมากกว่า 10 ปี 5-10 ปี และ น้อยกว่า 5 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
43.ท่านเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา	2.83	0.98	3.44	0.86	3.27	1.01	0.87	0.42	-
44.ท่านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ท่านเรียนรู้ในปัจจุบันกับเป้าหมายในอนาคตได้	3.17	1.17	3.67	0.69	3.36	0.89	1.15	0.32	-
45.ท่านต้องการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวเอง	3.50	0.55	3.83	0.79	3.65	0.84	0.49	0.61	-
46.ท่านชอบสถานการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของท่าน	3.17	0.75	3.89	0.76	3.61	0.78	2.13	0.12	-
47.ท่านคิดว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย มิใช่สัญญาณให้ท่านหยุดกระทำการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	3.17	0.75	3.83	0.79	3.57	0.76	1.84	0.16	-

ตาราง 29 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
48. ท่านตั้งใจในการพัฒนา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในขนาดของ ตนเองและองค์กร	3.17	0.75	3.94	0.80	3.81	0.78	2.26	0.11	-
49. ท่านเชื่อว่าทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษมีความ จำเป็นอย่างมากในอนาคต	3.83	0.41	4.44	0.62	4.20	0.85	1.44	0.24	-
รวมเฉลี่ย	3.26	0.49	3.87	0.59	3.64	0.68	2.00	0.14	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามจำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านการมองอนาคตในแง่ดี โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบรายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
50. ท่านมักจดบันทึกสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ	2.67	0.82	3.67	0.69	3.43	0.97	2.63	0.08	-
51. ท่านรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง	3.50	0.55	3.72	0.89	3.65	0.92	0.14	0.87	-
52. ท่านสามารถค้นหาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่ท่านต้องการได้ดี	3.00	0.89	3.56	0.70	3.46	0.90	0.95	0.39	-
53. ท่านทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น	2.67	0.52	3.89	0.68	3.58	0.82	5.39*	0.01	2,3>1

ตาราง 30 (ต่อ)

รายการ	ประสบการณ์						F	Sig	เปรียบเทียบ รายคู่
	(1)		(2)		(3)				
	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี				
	n = 6		n = 18		n = 84				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
54. ท่านสามารถใช้ทักษะ พื้นฐานด้านการฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	2.83	0.75	3.39	0.70	3.31	0.85	1.07	0.35	-
55. ท่านสามารถสืบค้นข้อมูล เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้	3.00	0.89	3.67	0.84	3.50	0.86	1.36	0.26	-
56. ท่านติดต่อสื่อสารกับ ชาวต่างชาติ ด้วยการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร อยู่เสมอ	2.17	0.98	2.94	0.94	2.63	1.10	1.31	0.27	-
57. ท่านนำความรู้ที่ได้ แลกเปลี่ยนกับผู้อื่นไปปรับปรุง พัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของตนเองอยู่เสมอ	3.17	0.98	3.22	0.81	3.08	0.93	0.18	0.83	-
รวมเฉลี่ย	2.88	0.65	3.51	0.57	3.33	0.75	1.76	0.18	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปีมีการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 53 ทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่

แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี มากกว่า 10 ปี และน้อยกว่า 5 ปี
มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษาและประสบการณ์การบริหาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาการณตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 แบ่งออกเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 8 ด้าน คือ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) การมีอัตมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง 5) ความรักการเรียน 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา

โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติ F-test ทดสอบค่าความแตกต่าง และเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง (Post Hoc-test) โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านที่ 7 การมองอนาคตในแง่ดี รองลงมาได้แก่ ด้านที่ 1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านที่ 3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ และด้านที่ 8 ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อย่อยของแต่ละด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 4 มีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 1 สามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆ ตัว เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 6 สามารถนำข้อผิดพลาดจากการสื่อสารกับชาวต่างชาติมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ

1.2 ด้านการมีอุดมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 13 ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 15 สนใจ ศึกษาค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาทักษะการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เสมอแม้จะมีภารกิจมาก

1.3 ด้านการมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 16 พร้อมทั้งจะคิดหาวิธีการแปลกใหม่ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้ รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 17 วางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 19 มีความสามารถในการเผชิญปัญหาที่มีความซับซ้อนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว

1.4 ด้านการยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 23 สามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม และข้อที่ 24 มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 22 เมื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้ และข้อที่ 27 มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 21 ฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ

1.5 ด้านความรักการเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 35 ให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 30 มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 34 มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้ในการสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ

1.6 ด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 42 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 39 กล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 38 มีความสามารถในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงเสมอ

1.7 ด้านการมองอนาคตในแง่ดี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 49 เชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 48 ตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเองและองค์กร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 43 เรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา

1.8 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 51 รู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 53 ทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 56 ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติด้วยการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ

2. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งภาพรวมและรายด้าน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีดังนี้

ข้อที่ 1 สามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆตัวท่านเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดเล็กมีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 49 เชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลางและสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 54 สามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดีผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดกลางมีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 55 สามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลางและสถานศึกษาขนาดกลาง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งภาพรวมและรายด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีดังนี้

ข้อที่ 2 ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 4 มีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 22 เมื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้โอกาส ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปีและน้อยกว่า 5 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 39 กล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10ปีและมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ข้อที่ 42 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อที่ 53 ทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 สามารถอภิปรายผลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ดังนี้

1. จากการศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 4 มีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 1 สามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆ ตัวเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ของตนเองโดยการค้นคว้าและเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร จากแหล่งเรียนรู้รอบตัวและฝึกฝนอยู่เสมอ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร เป็นสื่อกลาง และสะดวกต่อการเข้าถึงด้านเทคโนโลยีในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Skager (1978, pp.24-25 อ้างถึงใน อรรถพล บุญใจ, น.123) ซึ่งได้กล่าวถึง ลักษณะผู้เรียนรู้ด้วยตนเองไว้ว่าผู้เรียนต้องมีการเปิดกว้างต่อประสบการณ์เป็นผู้เรียน

ที่นำประสบการณ์เข้ามาใช้ในการเรียนรู้ รู้จักจัดวางเป้าหมาย มีการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ รวมถึง
ใคร่เรียน ใคร่รู้ อยู่เสมอ

1.2 ด้านการมีอัธมโนทัศนด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ผู้บริหาร
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการ
เรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม
อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 13 ตระหนักดีถึงความสำคัญของการเข้าถึง
แหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร รองลงมา ได้แก่
ข้อที่ 15 สนใจ ศึกษา ค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาทักษะการ
พัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้อย่างเต็มที่ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 เห็นความสำคัญ
ในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ และสนใจ ค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบ เพื่อพัฒนาทักษะทักษะการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ดังแนวคิดของ สมคิด อิศระวัฒน์ (2542, น.82 อ้างถึงใน อรรถพล
บุญใจ, น.123) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองจะนำไปสู่การเป็นบุคคล
ที่ใฝ่รู้ตลอดชีวิตมักมีแนวคิดที่ตนเองนั้นเป็นแหล่งข้อมูลของตนเอง นั่นคือ ผู้เรียนสามารถบอก
ตนเองได้ว่าสิ่งที่ตนจะเรียนคืออะไร รู้ว่าทักษะและข้อมูลที่ต้องการหรือจำเป็นต้องใช้มีอะไรบ้าง
สามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ รวมถึงวิธีการประเมินผลการเรียนรู้
ซึ่งผู้เรียนต้องตระหนักในความสามารถของตนเอง สามารถตัดสินใจได้เองและมีความรับผิดชอบ
ต่อหน้าที่และบทบาทในการเรียนรู้ที่ดี

1.3 ด้านการมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้
ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ใน
ระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 16 พร้อมทั้งจะคิดหาวิธีการแปลกใหม่ ในการ
เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
การสื่อสารได้ รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 17 วางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
เป็นอย่างดีเพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 คิดหาวิธีใหม่ในการเรียนรู้และวางแผนการเรียนรู้เป็น
แบบอย่างดี เพื่อให้การสื่อสารภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ ดังแนวคิดของ ปรีนดา ตาสี
(2551, น.16) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มในการ
เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ตนเองยังไม่รู้ ร่วมรับผิดชอบในการควบคุมการเรียนรู้และปรับกระบวนการเรียนรู้

ของตนเอง ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ มีการวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ที่แท้จริงของตนเอง โดยวางแผนกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และวางแผนการเรียนโดยเลือกแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย

1.4 ด้านการยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 23 สามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม และข้อที่ 24 มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 22 เมื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆให้ได้ และข้อที่ 27 มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการเลือกแนวทางการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อความพยายาม และกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ดังแนวคิดของ อรทัย ซายอินทร์ (2554, น.28) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คือวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนตระหนักถึงความต้องการและความสนใจของตนเอง มีความรับผิดชอบในการริเริ่มเรียนรู้ กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เลือกแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองตลอดเวลา และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองโดยอาจจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นหรือไม่ก็ตาม

1.5 ด้านความรักการเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 35 ให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 30 มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ให้ความสำคัญและส่งเสริมผู้รักการเรียนรู้ อีกทั้งมีความพร้อมและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ ดังแนวคิดของ ชัยยศ อิมสุวรรณ์ (2549, น. 26 อ้างถึงใน อรรถพล บุญใจ, น.125) ที่กล่าวว่า ลักษณะของผู้เรียนรู้ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนต้องมีความใฝ่รู้

หรือกระหายใคร่เรียนรู้อยู่เสมอ ยิ่งเรียนก็ยิ่งสนุก เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพที่มีแรงจูงใจ มีความคิดที่อิสระ กระตือรือร้นในการเรียนรู้และมักจะเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.6 ด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 42 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 39 กล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นำมาปรับปรุงและกล้าคิด กล้าทำเรื่องแปลกใหม่เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง ดังแนวคิดของ อรรถพล บุญใจ (2555, น.22) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คือ กระบวนการที่ผู้เรียนริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัด อย่างมีเป้าหมาย รู้จักแสวงหาแหล่งทรัพยากรของแหล่งเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้ จนถึงประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง

1.7 ด้านการมองอนาคตในแง่ดี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 49 เชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 48 ตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเองและองค์กร แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 เห็นว่าทักษะการฟังและการพูด จำเป็นและตั้งใจพัฒนาทักษะดังกล่าวของตนเองเพื่อประโยชน์ในอนาคตทั้งของตนเองและองค์กร ดังแนวคิดของ อรรถพล บุญใจ (2555, น.24) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ยอมรับสภาพความแตกต่างของบุคคลสนองตอบ ต่อความต้องการและความสนใจ ยอมรับในศักยภาพว่าทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เพื่อสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุข

1.8 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

สำหรับการสื่อสาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 51 รู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 53 ทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีการรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดในการเรียนรู้และแก้ไขได้ตรงประเด็น อีกทั้งมีความสุขที่ได้ฝึกแก้ปัญหาบ่อยๆ ดังแนวคิดของ Skager (1978, pp.24-25 อ้างถึงใน อรรถพล บุญใจ 2555, น.127) ที่กล่าวว่า "ลักษณะของผู้เรียนรู้ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนต้องมีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ มีความเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนและใช้ระบบการเข้าถึงปัญหาโดยใช้ทักษะการสำรวจ การลองผิดลองถูก ซึ่งถ้าล้มเหลวก็จะได้รับการนำมาปรับปรุงแก้ไขมากกว่าที่จะยอมแพ้หรือล้มเลิกกลางคัน"

2. จากการศึกษาการศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งภาพรวมและรายด้าน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยของแต่ละด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีดังนี้

2.1 ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เพียงข้อเดียวคือข้อที่ 1 สามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆ ตัวเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความใฝ่เรียนรู้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารนั้นสามารถแสวงหาได้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มากมาย ประกอบกับการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีความสะดวกขึ้นในปัจจุบัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลางจึงมีการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆ ตัวเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่อาจถูกจำกัดด้วยปัจจัยหลายอย่าง เช่น บุคลากร การเดินทาง การติดต่อสื่อสาร และงบประมาณ เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพล แสนหาญ (2557, น.11) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการอาศัยความรู้ที่มีอยู่เดิมมาเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่ที่เป็นข้อเท็จจริง ความรู้สึก ประสบการณ์ใหม่ที่บุคคลได้รับ ใช้กระบวนการทางสติปัญญา และทักษะกระบวนการต่างๆ ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและแรงจูงใจภายในของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งทรัพยากรที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้

ความคิด มีความกระตือรือร้น รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองอย่างจริงจัง และนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ประโยชน์ในการพัฒนา สร้างสรรค์ ความคิดใหม่ๆ อย่างไม่สิ้นสุด

2.2 ด้านการมองอนาคตในแง่ดี มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 49 เชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารในปัจจุบันและอนาคตในทุกวงการไม่จำกัดเพียงวงการการศึกษาเท่านั้น โดยทักษะที่จำเป็นเบื้องต้นในการติดต่อสื่อสารคือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง จะมีความเชื่อและเห็นความจำเป็นของทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษในอนาคตมากกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่ ที่อาจมีโอกาสนำมาใช้ทักษะการฟังและพูดบ่อย จนกระทั่งอาจมองข้ามในความจำเป็นของทั้งสองทักษะนี้และไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ดังแนวคิดของ อรทัย ขายอินทร์ (2554, น.15) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เกิดจากเจตคติ ทัศนคติในเชิงบวกของบุคคล การยอมรับตนเองและเชื่อว่าสามารถนำตนเอง เข้าใจความต้องการ มีจุดมุ่งหมาย วางแผน ประเมินความก้าวหน้า ให้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยมีแรงผลักดันจากภายใน ส่วนในข้อที่ 54 สามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดี และข้อที่ 55 สามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้ มีผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาขนาดกลาง มีการใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟัง และการสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก อาจด้วยความพร้อมในหลายด้านที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ เช่น บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีดา สีตา (2551, น.18) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำคัญต่อบุคคลทั่วไปในสังคมอย่างยิ่ง เพราะปัจจุบันความรู้ไม่ได้ถูกจำกัดเฉพาะในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ความรู้สามารถเสาะแสวงหาได้จากสื่อต่างๆ รอบตัว หากผู้เรียนไขว่คว้าหาความรู้ด้วยตนเองจะทำให้ประสบความสำเร็จ สามารถปรับตัวและรู้ถึงการจัดการกับปัญหาให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จากการศึกษาการศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร ในภาพรวมพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งภาพรวมและรายด้าน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย

ของแต่ละด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีดังนี้

3.1 ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 2 ยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ และข้อที่ 4 มีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง พร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี จะมีความยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งมีการฝึกฝนตนเองบ่อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารมากกว่า 10 ปี ทั้งนี้อาจเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยมีความต้องการสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ๆ แก่ตนเองทุกครั้งที่มีโอกาส และพยายามไขว่คว้าและสร้างโอกาสให้กับตนเองได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารทุกช่องทาง สอดคล้องกับแนวคิดของ อรรถัย ชายอินทร์ (2554, น.31) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสำคัญต่อผู้เรียนที่ไม่ต้องการรอรับความรู้จากผู้อื่นเพียงอย่างเดียวอันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ได้ตามความต้องการ มีอิสระ หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เชี่ยวชาญใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบัน การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จึงมีลักษณะเด่นในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมากอีกทั้งเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนอีกด้วย

3.2 ด้านการมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ ข้อที่ 22 เมื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี จะมีความต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปี นั้น มีการวางแผนการเรียนรู้ และเลือกแนวทางในการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการพัฒนาตนเองในวิชาชีพอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ จินตนา ตันสุวรรณนทร์และปิยะนุช เพ็ชรรัตน์พิมล (2552, น.12) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นผู้เริ่มการเรียนรู้ของตนเองตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ มีอิสระ มีความพยายามที่จะเพิ่มความรู้และทักษะการเรียนรู้ของตนเองจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ตามความต้องการหรือความสนใจของตนเอง

3.3 ด้านความรักการเรียน มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ ข้อที่ 39 กล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องด้วยผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ มีความกล้าคิด กล้าทำ ในสิ่งแปลกใหม่ได้ตลอดเวลา トラบเท่าที่ตนเองจะมีโอกาส ซึ่งสิ่งที่ได้คิดนั้น ล้วนแต่มีฐานรากเพื่อการพัฒนาตนเองในการพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเองทั้งสิ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพล แสนหาญ (2557, น.20) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน ของตนเองอย่างตั้งใจและกระตือรือร้น กำหนดเป้าหมาย วางแผนการเรียน จัดเวลาในการเรียน และประเมินตนเองเพื่อตรวจสอบการดำเนินการและปรับปรุงแก้ไข

3.4 ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ ข้อที่ 42 รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปีและมากกว่า10 ปี มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 ปี อาจเนื่องด้วยการมีประสบการณ์การบริหารที่มากกว่าจึงมีโอกาสรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง มาหลากหลายและเปิดใจ ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ วรนุช ปัญจะวัตร (2548, น.13) ผู้เรียนมีส่วนร่วม ควบคุมการเรียนรู้และปรับปรุง การเรียนรู้ของตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบ ผู้เรียนวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ ที่แท้จริง กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เลือกและออกแบบ การเรียนรู้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งวิธีการและเกณฑ์การประเมินในบรรยากาศที่เป็นอิสระ โดยการดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมมือกับผู้อื่น

3.5 ด้านการมองอนาคตในแง่ดี การเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ ข้อที่ 53 トラบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไข ได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้ปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์การบริหารน้อยกว่า 5 อาจเนื่องด้วยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ การบริหาร 5-10 ปีและมากกว่า 10 ปี ได้ประสบกับปัญหามากมาย และมีแนวทางการแก้ไข ปัญหาที่หลากหลายซึ่งอาจประสบความสำเร็จมาแล้วหรือนำแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว มาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาที่แตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับแนวคิดของ อัมพล แสนหาญ (2557,น.25) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในตัวของบุคคล เริ่มจาก ความสนใจ และความต้องการที่จะเรียนรู้เป็นสำคัญ นำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย ซึ่งอาจใช้

วิธีการสำรวจ ลองผิดลองถูก ฝึกการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองและสรุปสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ ได้ว่าเป็นความรู้แบบองค์รวมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและทักษะด้านการอ่าน การเขียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการบริหารเวลายังเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

จากผลการศึกษาค้นคว้าการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 นั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าขอเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแต่ละประเด็นเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ดังนี้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ควรมีนโยบาย ส่งเสริมสนับสนุน และจูงใจให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิด การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมากขึ้น เช่น การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การให้ทุนสนับสนุน การมอบประกาศเกียรติคุณ เป็นต้น

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ควรจัดการฝึกอบรม ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารแก่ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีการ ติดตามตรวจสอบผลอย่างจริงจังเพื่อประโยชน์สูงสุดกับทางราชการ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ศรีลาเลิศ. (2549). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคุณลักษณะผู้เรียน
กับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ในเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์, ปวีณา สง่าศรี, และวีรัญญา ชัยชนะพูนผล. (2556). ปัจจัยที่มีผลกระทบ
ต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์. (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา ดันสุวรรณนนท์, และปิยะนุช เพ็ญรัตน์พิมล. (2552). ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล
และปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จีระวัฒน์ ยุวอมรพิทักษ์. (2544). ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาชั้นปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาบริการเฉลิมพระเกียรติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ชนิกานต์ ป้องคูหลวง. (2556). ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
เพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ฐิติมา วงศ์บา. (2554). การศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อความก้าวหน้า
ในสายอาชีพของบุคลากรในกองบัญชาการช่วยรบที่ 3 กองทัพภาคที่ 3.
(การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- ณัฐฐินี จันทระ. (2551). การพัฒนาด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเจตคติต่อการเรียน
การสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้พระราชนิพนธ์ เรื่อง "พระมหาชนก" ฉบับการ์ตูน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.

- ดวงพร หนูพงษ์. (2545). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครู ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดนครราชสีมา นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- นงนุช สามัญฤทธิ. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเร็ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- เบญจมาศ กิมสุวรรณ. (2544). ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาโปรแกรม วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1-4 สถาบันราชภัฏนครปฐม. (การศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองปริญญามหาบัณฑิต). สถาบันราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.
- ปรีดา ตาสี. (2551). ลักษณะทางจิตและสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับความพร้อม ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พรรณพร ศรีสังข์. (2555). การพัฒนาทักษะภาษาของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อยโดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, และสุพิชชา ประสิทธิ์ธัญกิจ. (2553). การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนักศึกษาภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มะลิ คงเพชร. (2553). การพัฒนาหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีต่อทักษะการอ่านการเขียนและ พฤติกรรมความร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี, สุพรรณบุรี.
- ยิ่ง ประโกสันตัง. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ยุพา ธาราตรุณีกุล, วิชุดา คำสูงเนิน, และสุภารัตน์ คำอ่อน. (2550). การเปรียบเทียบการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา กับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

- วรรณข ปัญจะวัตร. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยสภาพแวดล้อม กับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- วิภาดา วัฒนนามกุล. (2544). การพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาสาธารณสุข. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศัจฉีมาศ พูลทรัพย์. (2551). การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- ศิริพรรณ ชัชวาลวงศ์. (2551). ผลสัมฤทธิ์ของการเล่นนิทานที่มีต่อทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์. (2553). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของ ปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- สมศรี จอมจักร. (2549). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาทักษะ ทางภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญา โทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1. (2558). ข้อมูลพื้นฐานสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1. สืบค้นจาก <http://www.utdone.net/commentutd1/index2.html>.
- สุภาพร ฉายะระถิ. (2552). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง. (รายงานผลการวิจัย). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุธาสิณี ใจเย็น. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา ในโรงเรียนที่เปิดสอนระบบการศึกษาทางไกลในเขตบางเขน. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2545). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ด.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2546). การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนการศึกษาต่อเนื่องสายอาชีพ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2550). ทักษะ การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. นนทบุรี: ซี.ซี. นอลลิติก ลิงคส์.

เสกสรร มิ่งจันทิก. (2556). ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโท). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

เสงี่ยมจิตร เรืองมณีชีขวาล. (2543). ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญ วิธีเรียนทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

อรทัย ขายอินทร์. (2554). ความพร้อมด้วยการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

อรรถพล บุญใจ. (2555). การศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เพื่อจัดการเรียนการสอนโดยใช้ คอมพิวเตอร์. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโท). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

อำพล แสนหาญ. (2557). การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครูการศึกษานอกโรงเรียนตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดกำแพงเพชร. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโท). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

เอื้อมพร หลินเจริญ. (2554). เอกสารประกอบคำบรรยาย รายวิชา ระเบียบวิธีวิจัย ทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

มหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความร่วมมือเพื่อใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจ แกะไขและเสนอแนะเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ภักดีวงศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ว่าที่ร้อยตรี ดร.ทวิทรัพย์ เขยผักแว่น หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. ดร.ไท พานนนท์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1
5. นายสุนทร อองกุลนะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๓

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๔๓๘๕

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ภักดีวงศ์

ด้วย นางสาวศศิวิมล อินป่า รหัสประจำตัว ๕๗๐๗๑๓๒๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยิ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร พลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๘

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๔๓๘๕

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์

ด้วย นางสาวศศิวิมล อินปา รหัสประจำตัว ๕๗๐๗๑๓๖๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยิ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์
(ในฐานะประธานพิธี)

(Handwritten signature)

นางสาวณิชาภัทราภรณ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ในฐานะรองประธานพิธีเปิดงานมหกรรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๓
ซึ่งมีขึ้นในวันที่ ๑๖-๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและประชาสัมพันธ์ประเทศไทย
สู่สายตาชาวโลก

นางสาวณิชาภัทราภรณ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ในฐานะรองประธานพิธีเปิดงานมหกรรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๓
ซึ่งมีขึ้นในวันที่ ๑๖-๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
กรุงเทพมหานคร โดยวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและประชาสัมพันธ์
ประเทศไทยสู่สายตาชาวโลก

นางสาวณิชาภัทราภรณ์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ในฐานะรองประธานพิธีเปิดงานมหกรรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ประจำปี ๒๕๖๓

๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร

อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๔๓๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน ดร.โท พานนนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวศศิวิมล อินปา รหัสประจำตัว ๕๗๐๗๑๓๒๕ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต ๑" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยิ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื่อมพร หลันเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๓๓

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวศศิวิมล อินปา

โทร ๐๘-๕๗๐๙-๒๘๓๗

ที่ ศธ ๐๔๒๗.๐๖/ร ๔๓๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๑

๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรียน คุณสุนทร กองกุลนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวศศิวิมล อินป่า รหัสประจำตัว ๕๗๐๗๑๓๒๕ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต ๑" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ บุญยงค์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอ๋อมพร ทลิทจนจรกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๗๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวศศิวิมล อินป่า

โทร ๐๘-๕๗๒๙-๒๕๓๙

๑๒๖๖๔-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
(๖๖๖๖-๖๖๖๖)

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖
๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

๖๖๖๖-๖๖๖๖-๖๖๖๖

ภาคผนวก ข ตารางแสดงการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

คำชี้แจง ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามในแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
เฉพาะหรือไม่เพียงใด โดยขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความเห็น โดยพิจารณาจาก
เกณฑ์ต่อไปนี้

- +1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการ สื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปล ผล	หมาย เหตุ	
	1	2	3	4	5				
1.การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (Openness to Learning Opportunities)									
1	สิ่งต่างๆ รอบตัวท่านเป็นแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสาร เช่น โรงภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2	ท่านยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ ชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
1.การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (Openness to Learning Opportunities)									
3	ท่านมีความอดทน รอได้ แม้จะต้องใช้เวลานาน เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	ท่านเชื่อว่าไม่มีใครแก่เกินที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ พร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	ในแต่ละปี ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มากมายที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	เมื่อมีการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ถ้าพบข้อผิดพลาด ท่านจะนำมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	ท่านพึงพอใจกับเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ของตนเองในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเอง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
8	ท่านติดตามสถานการณ์ ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ทันสมัย	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
2.การมีอัตมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self-concept as an Effective Learner)									
9	ท่านตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในเรื่องใดท่านจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10	ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เสมอแม้จะมีภารกิจมาก	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 11)
11	ท่านสามารถแบ่งเวลาในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 10)
12	การอ่านภาษาอังกฤษให้มาก ทำให้ท่านเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
13	ท่านพร้อมที่จะสื่อสารกับครูต่างชาติในสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร แม้ไม่แน่ใจว่าผลจะเป็นอย่างไร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	ท่านตระหนักดีถึงความสำคัญของการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
2.การมีอัตมโนทัศน์ด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self-concept as an Effective Learner)									
15	ท่านมีการจัดลำดับการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นระบบในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
16	ท่านสนใจในการเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะช่วยส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของท่านได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 17)
17	ท่านมีความพร้อมที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้อย่างเต็มที่	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 16)
18	ท่านขอจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	0	0	1	0	1	2	0.4	ตัดทิ้ง
3.การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and Independence in Learning)									
19	ท่านพร้อมที่จะคิดหาวิธีการแปลกๆ ใหม่ๆ ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้

	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปลผล	หมายเหตุ
		1	2	3	4	5			
3.การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and Independence in Learning)									
20	ท่านชอบวางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 21)
21	ท่านเชื่อว่าการวางแผนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดียอมทำให้การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร สำเร็จไปครั้งหนึ่งแล้ว	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 20)
22	ท่านมีทักษะในด้านการฟังภาษาอังกฤษ และทำความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23	ท่านมีความสามารถในการเผชิญปัญหาที่มีความซับซ้อนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว	0	1	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
24	ท่านสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารและทำงานด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี	0	0	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
4.การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning)									
25	ท่านฝึกฝนทักษะที่จำเป็นเพื่อการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการเขียน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
4.การยอมรับความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning)									
26	เมื่อท่านต้องการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษท่านจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
27	ท่านสามารถตัดสินใจได้ว่า ควรเรียนภาษาอังกฤษพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเรื่องอะไร และจะเรียนอย่างไร	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
28	ท่านมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
29	ท่านอดทนต่อความยากลำบากในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
30	ท่านเชื่อว่าตนเองสามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ตามเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
31	ท่านมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
32	ท่านสามารถประเมินและปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
5.ความรักการเรียนรู้ (Love of Learning)									
33	ท่านรักและใส่ใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
34	ท่านมีความพร้อมและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่ๆเสมอ	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
35	การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเป็นสิ่งที่ท่านปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
36	ท่านค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอย่างสนุกสนาน และมีความสุข	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
37	ท่านพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างกระตือรือร้นตลอดเวลา	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
38	ท่านเชื่อว่าการมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้ในการสื่อสารด้วยการพูดทักษะภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก	0	0	1	1	1	4	0.6	ใช้ได้
39	ท่านมีความชื่นชอบในผู้ที่รักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	-	1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO C	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
5.ความรักการเรียนรู้ (Love of Learning)									
40	ท่านกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้อื่น	-1	1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
6.ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)									
41	ท่านชอบค้นหาวิธีการใหม่ๆ ในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 44)
42	ท่านมีความสามารถในการแก้ไขดัดแปลง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
43	ท่านกล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกๆ ใหม่ ๆ เสมอเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
44	ท่านไม่ย่อท้อที่จะคิดค้นสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแม้จะยังไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงก็ตาม	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 41)
45	ท่านสามารถนำสิ่งที่ท่านคิดวิเคราะห์ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารให้เกิดผลได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
6.ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)									
46	ท่านชอบแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารตลอดเวลา	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
47	ท่านรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7.การมองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future)									
48	การเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของท่านไม่มีวันสิ้นสุด	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 49)
49	ท่านเข้าใจว่าตนเองมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้ (รวมกับข้อ 48)
50	ท่านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ท่านเรียนรู้ในปัจจุบันกับเป้าหมายในอนาคตได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
51	ท่านต้องการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวท่านเอง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
52	ท่านขอสถานการณ์ การเรียนรู้ที่ทำทนายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของท่าน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
7.การมองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future)									
53	ท่านคิดว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ทำลาย มิใช่สัญญาณให้ท่านหยุดกระทำในการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
54	ท่านมีความตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเองและองค์กร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
55	ท่านเชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต	0	1	1	0	1	3	0.6	ใช้ได้
8.ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา (Ability to Use Basic Study Skill and Problem Solving Skills)									
56	ท่านมักจดบันทึกสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
57	ท่านรู้สึกสนุกเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IO	แปลผล	หมายเหตุ	
	1	2	3	4	5				
8.ความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาขั้นพื้นฐานและทักษะการแก้ปัญหา (Ability to Use Basic Study Skill and Problem Solving Skills)									
56	ท่านมักจดบันทึกสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
59	ท่านทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น	0	1	1	1	0	3	0.6	ใช้ได้
60	ท่านสามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
61	ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
62	ท่านมีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติด้วยการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
63	ท่านนำความรู้ที่ได้แลกเปลี่ยนกับผู้อื่นไปปรับปรุง พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

เพศ

ชาย

หญิง

ขนาดสถานศึกษา

ขนาดเล็ก

ขนาดกลาง

ขนาดใหญ่

ตำแหน่ง

ผู้บริหาร

รักษาการตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

ประสบการณ์การทำงาน

น้อยกว่า 5 ปี

5-10 ปี

10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับการประเมินของท่าน โดยพิจารณาตามเกณฑ์แต่ละระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความพร้อมระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความพร้อมระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับความพร้อมระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความพร้อมระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับความพร้อมระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
1	ท่านสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้รอบๆตัวท่านเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร					
2	ท่านยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ					
3	ท่านมีความอดทน รอได้ แม้จะต้องใช้เวลานาน เพื่อให้ได้คำตอบในสิ่งที่ท่านต้องการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร					
4	ท่านมีแนวความคิดต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง พร้อมทั้งฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส					
5	ท่านได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มากมายที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารด้วยตนเองในแต่ละปี					

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
6	ท่านสามารถนำข้อผิดพลาดจากการสื่อสารกับชาวต่างชาติมาปรับปรุงสำหรับการสื่อสารครั้งต่อไปอยู่เสมอ					
7	ท่านพึงพอใจกับเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ของตนเองในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเอง					
8	ท่านติดตามสถานการณ์ ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ					
9	ท่านตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในเรื่องใดท่านจะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้					
10	ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เสมอ แม้จะมีภารกิจมาก					
11	ท่านเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการอ่านภาษาอังกฤษมาก					
12	ท่านพร้อมสื่อสารกับครูต่างชาติในสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร แม้ไม่แน่ใจว่าผลจะเป็นอย่างไร					
13	ท่านตระหนักดีถึงความสำคัญของการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร					
14	ท่านมีการจัดลำดับการเรียนรู้ของตนเองอย่างเป็นระบบในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร					

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
15	ท่านสนใจ ศึกษาค้นคว้า การเรียนรู้ทุกรูปแบบที่จะ ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาทักษะการพัฒนา ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในสิ่งที่ท่านต้องการ เรียนรู้อย่างเต็มที่					
16	ท่านพร้อมที่จะคิดหาวิธีการแปลกใหม่ ในการเรียนรู้สิ่ง ต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของท่านได้					
17	ท่านวางแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร					
18	ท่านมีทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ และทำความเข้าใจ สิ่งต่างๆ ได้ดี					
19	ท่านมีความสามารถในการเผชิญปัญหาที่มีความ ซับซ้อนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว					
20	ท่านสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการสื่อสารและทำงานด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี					
21	ท่านฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ					
22	เมื่อท่านต้องการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษท่านจะหาทางเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ให้ได้					
23	ท่านสามารถเลือกแนวทางการพิจารณาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษและตัดสินใจตามสถานการณ์ อย่างเหมาะสม					
24	ท่านมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเพื่อ พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี					

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
25	ท่านอดทนต่อความยากลำบากในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี					
26	ท่านสามารถเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ตามเวลาที่กำหนด					
27	ท่านมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างมาก					
28	ท่านสามารถประเมินและปรับปรุงการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองได้ดี					
29	ท่านมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ					
30	ท่านมีความพร้อม และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เป็นสิ่งใหม่เสมอ					
31	ท่านเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ					
32	ท่านค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอย่างสนุกสนาน และมีความสุข					
33	ท่านพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอย่างกระตือรือร้นตลอดเวลา					
34	ท่านมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติได้ในการสื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษ					

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
35	ท่านให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่รักการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ					
36	ท่านกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแก่ผู้อื่น					
37	ท่านคิดค้นสิ่งใหม่ในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและเขียนด้วยตนเอง แม้จะยังไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงก็ตาม					
38	ท่านมีความสามารถในการแก้ไขดัดแปลง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงเสมอ					
39	ท่านกล้าคิดกล้าทำเรื่องแปลกใหม่เสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร					
40	ท่านสามารถนำสิ่งที่ท่านคิดวิเคราะห์ไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารให้เกิดผลได้					
41	ท่านชอบแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารตลอดเวลา					
42	ท่านรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง					
43	ท่านเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่ตลอดเวลา					

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
44	ท่านสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ท่านเรียนรู้ในปัจจุบันกับเป้าหมายในอนาคตได้					
45	ท่านต้องการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของตัวท่านเอง					
46	ท่านชอบสถานการณ์ การเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของท่าน					
47	ท่านคิดว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย มิใช่สัญญาณให้ท่านหยุดกระทำในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร					
48	ท่านตั้งใจในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในอนาคตของตนเองและองค์กร					
49	ท่านเชื่อว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมากในอนาคต					
50	ท่านมักจดบันทึกสิ่งที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำ					
51	ท่านรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกพูดและแก้ปัญหาบ่อยๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเอง					
52	ท่านสามารถค้นหาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่ท่านต้องการได้ดี					
53	ท่านทราบดีว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริงในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสามารถแก้ไขได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น					

ข้อที่	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
54	ท่านสามารถใช้ทักษะพื้นฐานด้านการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารได้เป็นอย่างดี					
55	ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้					
56	ท่านติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ด้วยการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารอยู่เสมอ					
57	ท่านนำความรู้ที่ได้แลกเปลี่ยนกับผู้อื่นไปปรับปรุงพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารของตนเองอยู่เสมอ					

มหาวิทยาลัยพระเชตุพน

มหาวิทยาลัยพระเชตุพน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	ศศิวิมล อินปา
วัน เดือน ปี เกิด	3 มกราคม 2529
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 201 หมู่ 1 ตำบลบ้านด่านนาขาม อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านดง เลขที่ 63 หมู่ 3 ตำบลพญาแมน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ 53120
ตำแหน่งหน้าที่ ปัจจุบัน	ครู คศ.1
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2557 โรงเรียนชุมชนบ้านดง เลขที่ 63 หมู่ 3 ตำบลพญาแมน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ 53120
	พ.ศ. 2554 โรงเรียนบ้านหนองน้ำแดง หมู่ 9 ตำบลปางมะค่า อำเภอขานนุรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร 53120
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 ป.บัณฑิต (วิชาชีพครู) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
	พ.ศ. 2551 ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์